

Ára: 270.-Ft

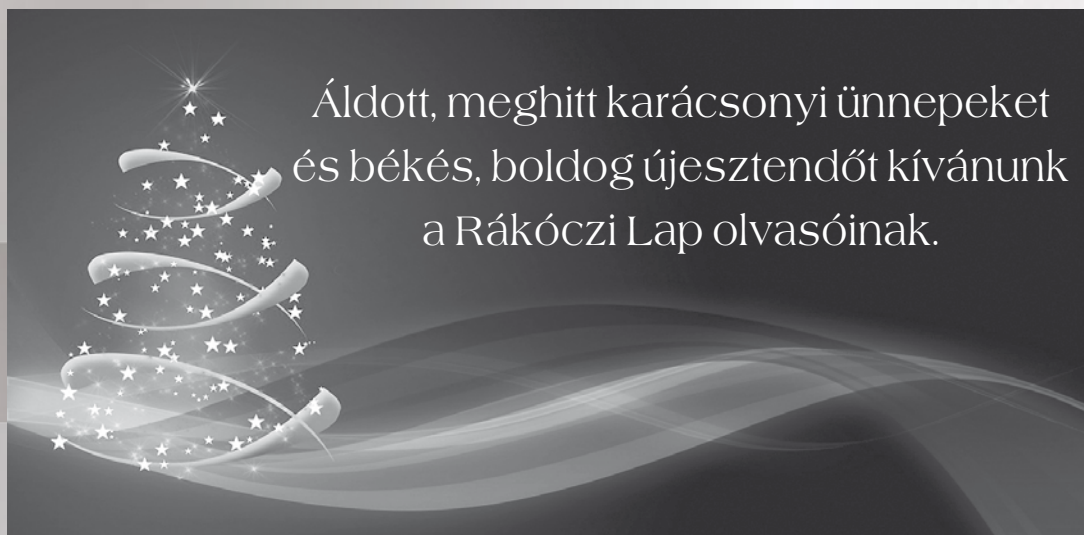
RÁKÓCZI Lapja

2010. Tizedik szám
Rákóczifalviak Lapja

Borító, foto: Papp Imre

KARÁCSONY

Áldott, meghitt karácsonyi ünnepeket
és békés, boldog újesztendőt kívánunk
a Rákóczi Lap olvasóinak.

Rákóczifalva Város Önkormányzata
nevében:

Kriszán József
polgármester

Hónyi László
alpolgármester

Szabó László
alpolgármester

Dr. Takács Zsófia
aljegyző

Rákóczi Baráti Kör

Rákóczi Lap szerkesztősége
nevében:

Páppné Bencsén Mária
felelős szerkesztő

Kedves Rákóczi falvai Állampolgárok!
Ezúton is tisztelettel megköszönöm mindazoknak a választópolgároknak a bizalmát, akik az idejű önkormányzati képviselő és polgármester választáson az urnákhoz járulva szavazataikat rám adták, az érvényesen szavazók több mint 54 %-a. Bizalmuk nagy megtiszteltetés számomra.

Egyben tisztelettel kérem azokat a választópolgárokat, akiknek nem a kívánalma (akarata) szerint alakultak a választási eredmények, előlegezzék meg számomra a bizalmukat. Kérem ezt azért, mert örök igazság számomra az a tétel, hogy: együtt, összefogva – félretéve a vélt vagy jogos sérelmeket -, erősebbek és eredményesebbek lehetünk, többet tehetünk településünkért, hatékonyabban tudjuk ellátni az előttünk tornyosuló feladatokat.

Az összefogásra, a közös gondolkodásra és cselekvésre különösen nagy szükség van most, amikor közel két hónap hivatalban eltöltött idő után állíthatom, hogy az önkormányzat pénzügyi- és gazdasági helyzete a kritikus ponthoz ért.

Az ünnepekhez közeledve egyáltalán nem szeretnék ünneprontó lenni és a kedves olvasót az önkormányzat napi fizetési (likviditási) gondjairól, az évek óta magunk előtt görgetett kifizetetlen számláiról, és az önkormányzati intézmények finanszírozási gondjairól, problémáiról tájékoztatni.

Itt és most legyen elég annyi, hogy az önkormányzat pénzügyi helyzete rosszabb (siralmasabb) állapotban van, mint ahogy arra számítottam a választások előtt, és sajnos túl sok jóval a jövő sem kecsegtet.

Csak nagyon röviden: az önkormányzat hitelállománya (a 2007. évi kötvénykibocsátással együtt eléri, kissé meghaladja) az éves eredeti költségvetési előirányzatunk főösszegét. (A költségvetésünk 613 millió forint.) Ezen kívül az évek óta áthúzódó kifizetetlen (magunk előtt görgetett) számláink összege: cca. 72 millió forint, továbbá az áthúzódó kötelezettségvállalások összege ugyancsak 70 millió forint körül alakul.

Pénzügyi-gazdasági helyzetünket nehezíti, hogy az önkormányzati tulajdonú gazdasági társaság (Falugondnokság Kft.) szintén súlyos anyagi gondokkal küzd, az összes tartozása mintegy 45 millió forint. (Az alkalmazottak bérét hónapok óta csak késve, nagy nehézségek árán képes kifizetni.)

Mit lehet tenni? – kérdezhetné a kedves Olvasó.

A kiadási oldalt illetően:

Meg kell állítani az önkormányzat (és a Falugondnokság Kft.) további eladósodását, stabilizálni kell az önkormányzat pénzügyi-gazdasági helyzetét. Ezt pedig úgy lehet elérni, hogy nagyon fegyelmezett és szigorú gazdálkodás mellett kell a kiadásokat realizálni (csak a működéshez feltétlen szükséges kiadások jöhetnek szóba), el kell halasztani a nélkülözhető

fejlesztéseket, beruházásokat, felül kell vizsgálni a korábban kötött megbízási és egyéb szerződéseket, át kell tekinteni az önként vállalt feladatok szükségességét, esetleges megszüntetését, és ugyancsak át kell tekinteni az önkormányzat és szervei szervezeti felépítését.

Mielőbb rendezni kell a 2-3 éves szállítói követeléseket, tartozásokat.

Természetesen ehhez nagy körültekintésre, türelemre és hozzáértésre, sok-sok egyeztetésre és az érintettek részéről megértésre van szükség.

A bevételi oldalt illetően:

További rövid- vagy középlejárátú hitelfelvétel nem jöhet szóba (legfeljebb a folyószámla hitelkeret-növelés 20-30 millió forinttal). Át kell tekinteni az önkormányzat vagyonát, és értékesíteni kell a felesleges (nélkülözhető) forgalomképes vagyontárgyakat, elsősorban ingatlanokat. (Kevés ilyen ingatlanunk van, mert a korábbi hitel-felvételek miatt nagy része jelzálog-joggal terhelt.)

A forgalomképes vagyontárgyak hasznosításának kérdésében a képviselő-testület a november 30-ai ülésén döntött és kijelölte azokat az ingatlanokat, melyeket értékesítés vagy bérbeadás útján kíván hasznosítani.

Ezekről hirdetést tettünk közzé, mely szerint a beérkezett ajánlatokat az e célra létrehozott ad-hoc bizottság értékeli, és a végső döntést a képviselő-testület hozza meg ez év decemberében.

A magam részéről az értékesítést szorgalmazom, mert a fentebb vázolt likviditási gondjaink miatt az önkormányzatnak égetően nagy szüksége van bevételre.

Bízató jel, hogy a világ, benne Magyarország, kezd kilábalni a gazdasági válságból és ez remélhetőleg kedvezően hat szűkebb hazánkra, Rákóczi falvára is. Ez megmutatkozik abban is, hogy több tőkeerős vállalkozás érdeklődött már az említett forgalomképes ingatlanjaink megvásárlása iránt, nagyon komoly szándékkal. Terveik szerint különböző összeszerelő üzemeket szeretnének településünkön létesíteni és kezdetben 5-10 fő, majd további 20-30-40 fő foglalkoztatásával munkahelyeket kívánnak teremteni.

Véleményem szerint a kitörési pontokat ebben az irányban kell keresni, vagyis munkahelyeket kell létesíteni, mert csakis vállalkozók, vállalkozások segítségével (közreműködésével) érhetünk célba, hiszen ők fizetik az iparüzési - és a nagyobb összegű gépjárműadót, ezáltal növekszik az önkormányzat bevétele, és így javulhat a likviditási helyzete.

Alakosság foglalkoztatásával pedig javul az állampolgárok élet- és munkakörülménye. Ebből következően kevesebb segílyt kell az önkormányzatnak kifizetni (csökken a működésre fordítandó kiadásunk), és remélhetőleg nem lesznek finanszírozási gondjaink, továbbá több pénz fordítható beruházásra, fejlesztésre.

KARÁCSONY

Mindez legalább 2-3 éves időintervallumot jelent.

A közeljövőről néhány gondolat:

A legfontosabb áthúzódó beruházási terveink között szerepel a kerékpárút továbbépítése. Befejezésével Szolnoktól Martfűig kerékpárúton közlekedhetnek a kétkerekezők. A közbeszerzési eljárás kora tavasszal indul és reményeink szerint júniusban fejeződik be.

A szeméttelp rekultivációja is égetően fontos. A közbeszerzési eljárás – Szolnok gesztorságával – szintén a tavasszal indul, és jó esetben 2011 végén a projekt megvalósításra kerülhet.

Szeretnénk – a lakosság igényeinek és az Unió normáknak megfelelő – játszóteret építeni, melynek a bekerülési költsége igen magas, 15-20 millió forint. Az elkövetkező évben – a rendelkezésre álló forrásoktól függően – legalább az engedélyes tervek és ezzel együtt a szükséges (szak)hatósági egyeztetésekig, engedélyek megszerzéséig el kell jutni.

Fontosnak tartom a Rákóczi és Kossuth úti kereszteződésben, továbbá a 442-es főút forgalmas csomópontjainál 1-2 gyalogátkelőhely létesítését.

Mindez természetesen elképzelés, megvalósításukhoz még kell az Országgyűlés döntése (most folyik a költségvetési törvény-tervezet parlamenti vitája). És azt követően kerülhet sor az önkormányzat 2011. évi költségvetési koncepciójának elfogadására (december 15.), illetőleg a jövő évi költségvetési rendeletünk elfogadására 2011. február hónapban.

Az elmondottakból kitűnik, hogy nagyon fegyelmezett és visszafogott, mondhatni szerény gazdálkodásra van, illetve lesz szükség az elkövetkezendő 3-4 évben, de van remény arra, hogy belátható időn belül városunkban (ha szerény mértékben is), beinduljon a gazdaság és több évi stagnálás után, 2-3 éven belül egy határozott fejlődési pályára álljunk át, mely egyértelműen megmutatkozik az itt élők élet- és munkakörülményeinek jobbra fordulásában is.

Ebben a reményben kívánok minden kedves rákóczi falvainak lakosnak jó együttműködési készséget türelmet és megértést, nagyon jó erőt és egészséget, a családi életben boldogságot.

A közelgő ünnepek alkalmából pedig szeretetteljes, békés karácsonyt, és eredményekben gazdag, boldog új évet!

Tisztelettel:

Krizsán József polgármester

A csökönyös számár és az édes bogáncs

egy számár csak azt mondhatja, hogy most már értem.

Kiballagott az istállóból és látja ám, hogy mennyi terhet gyűjtött össze számára Szent József: ágyneműt Máriának, egy csomag pelenkát a gyermeknek, egy láda aranyat, a király ajándékát, két tömjénnel és mirhával teli zsákokat, egy egész cipót, sajtot és egy oldal füstölt húst a pásztoroktól, a víztömlőt és mindennek tetejébe még ott van Mária a gyermekkel! Ennek láttára a számár újból megmakacsolta magát. És nem értette meg őt senki a gyermek Jézuson kívül. „Mindig ugyanaz történik. Ezek a koldusok úgy jöttek ide, hogy semmijük sem volt, most meg már annyi mindenük van, hogy két pár ökör sem tudná elvinni. Én azonban nem vagyok szénás szekér!” – mondta a számár. Pedig úgy nézett ki, amikor Szent József mindent fölpakolt rá, még a patái is alig látszottak.

A számár kidombrította a hátát, hogy helyreigazítsa a terhet, majd megkockázott egy lépést, óvatosan, mert azt hitte, hogy összedől a rajta levő torony, mihelyt egyik lábát a másik elé teszi. De különös módon, csodálatosan könnyűnek érezte terhét, mintha lábai csak saját testét vitték volna, valósággal

táncolni kezdett a sötétben a tuskók és a kövek között. Persze, nem sokáig, mert újból elkezdett bosszankodni: „Miért kell belőlem gúnyt űzni? – mormogta. – Talán bizony nem én vagyok az egyetlen számár Betlehemben, aki egyszerre négy zsák árpát is el tud vinni?” – Haragjában nekifeszítette lábát a fővénynek, és egyetlen lépést sem ment tovább arról a helyről. „Ha most még meg is üt engem – gondolta elkeseredve –, egész cókómkja az árokba repül!” József azonban nem bántotta. Egyik kezét a hátára tette, a másikkal a számár füle felé nyúlt, hogy megsimogassa. „Menj még egy keveset! – bízta a szeliden –, hamarosan pihenni fogunk!” Erre a számár felsóhajtott és újból baktatni kezdett, s közben így gondolkodott magában: „Ez valóban szent ember, még azt sem tudja, hogyan kell egy szamarat sietésre ösztökélni!”

Közben megvirradt, és a nap melegen kezdett sütni. József egy cserjésre bukkant, amely azonban nagyon száraz és tüskés volt, hiszen a sivatagban jártak. Ennek gyér árnyékában akarta megpihentetni Máriát. Lepakolt tehát és tüzet gyűjtött, hogy levest főzzön. A számár ezt nagyon bizalmatlanul nézte. Ő saját takarmányadagját várta, de csak azért, hogy megvetően mondhassa:

Abban a nehéz órában, amikor Szent József megtudta, hogy családjával menekülnie kell Heródes gonoszága elől, az angyal a szamarat is felébresztette az istállóban. „Kelj föl! – mondta neki a magasból az angyal –, Szűz Máriát urával most Egyiptomba fogod vinni!”

Aszamárnak ez egyáltalán nem tetszett. Nem volt valami jámbor számár, sőt egy kissé inkább csökönyös. „Nem tudsz erről magad gondoskodni? – kérdezte bosszúsan. – Noked szárnyaid vannak, nekem meg mindent a hátamon kell cipelnem. És miért éppen Egyiptomba, mért nem jó egy közelebbi hely?”

„Biztos, ami biztos!” – válaszolta az angyal. Ez egy olyan felelet volt, amire

„Inkább megeszem a farkamat, mint a ti poros szénátokat!”

Szénát azonban nem kapott, sőt még egy harapás szalmát sem, mert Szent József – Máriáról és a Gyermekről való gondoskodása közben – teljesen megfélekezett róla. A szamarat óriási éhség fogta el. Olyat kordult a gyomra, hogy József ijedten nézett föl. Azt hitte, hogy egy oroszlán telepedett a bokorba, és az bődült ilyen nagyot. Időközben megfőtt a leves is, mindnyájan ettek belőle. Előbb Mária evett, majd utána József kikanalazta a maradékot. A Gyermeket is megszoptatta anyja, csak éppen a szamár állt ott éhesen. Nem volt

egyetlen fűszál sem, amit rácsálhatott volna. Nem termett itt a kősvatagban semmi – néhány bogáncson kívül. „Kegyelmes Uram!” – mondta a szamár haragosan és egy hosszú beszédbe kezdett a gyermek Jézus előtt. Csak egy szamár-beszéd volt ez, de nagyon ravaszul volt kieszelve. Rendkívül éles ésszel és világosan mondott el mindent, amit csak egy szenvedő teremtmény Isten előtt elpanaszolhat. „I-Á” – kiáltotta végül, ami annyit jelent, hogy „Így igaz, én szamár vagyok!”

A Gyermek mindent figyelmesen végighallgatott, s amint a szamár befejezte mondókáját, lehajolt, fölvetett egy bogáncsot és átnyújtotta neki.

„Jó! – mondta a szamár, miközben szíve mélyéig megsértődött. – Nem bánom, megeszek egy bogáncsot.

De te bölcs vagy, és előre láthatod, hogy mi fog történni. A tuskék úgy összeszurkálják a hasamat, hogy meg kell hálnom, s azután nézhetitek, hogyan mentek Egyiptomba!”

Dühösen harapott a kemény kőroba, de rögtön tátva maradt a szája, mert a bogáncs nem úgy ízlett neki, ahogy várta, hanem úgy, mint a mézédés lucerna, vagy az illatos káposztalevél. Senki sem tudja elképzelni, csak egy szamár, hogy milyen finom dolog is a bogáncs!

Elmúlt erre a csacsinak minden bosszúsága. Áhítatosan egymás mellé rakta füleit, ami egy szamár esetében annyit jelent, mintha mi összekulcsolnánk a kezünket.

Forrás: K. H. WAGGERL: Történet pedig...

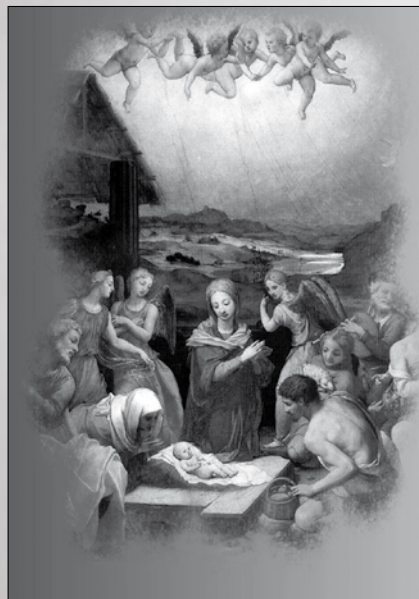
Néha mi is olyan csacsik vagyunk, amikor nem jó semmi sem. Mint az öreg halász nagyra vágyó felesége, mindig többet és többet akarnánk begyűjteni magunknak ebből a világból. Mintha ez adná meg a választ a lelkiünk legmélyén állandóan jelentkező boldogság utáni vágyra. Pénz, vagyon, gazdagság. Karácsonyi ajándékok, amelyben lázasan próbáljuk túlszárnyalni egymást, vagy a tavalyit. Mintha ettől lenne boldog a karácsony. Pedig nem! Nem az a lényeg, hogy mit adunk, hanem hogy ki adja, és hogyan adja. Ember a másik embernek odaadhatja a világ minden kincsét is, ha nincs benne a szíve-lelke, ha az ajándék csak tárgy marad, semmit nem ér, nem emel magasba.

De a kis Jézus kezéből elfogadva még a bogáncs is édessé vált. Minden karácsonyi ajándékban a világot önmagával megajándékozó Isten képmása kell, hogy felénk csillanjon. Isten nekünk adta önmagát, Jézusban Isten és ember szerelmes egyesülése született meg, hogy megnyissa nekünk a mennyei Hazát. Örvendezve adunk Neki hálát, és ünnepeljük, hogy „ma az égből leszállt az igazi béke, ma édességet harmatoztak az egek a földre.”

Áldott szép Karácsonyt, és boldog új évet kívánok mindenkinek!

A rákóczi falvi katolikus hívők nevében.

Kómár István plébános

A karácsonyi ünnepek rendje a rákóczi falvi templomban:

december 24. csütörtök,
szenteste délutánja:

5 órakor a hittanos gyerekek pásztor-játéka nyitja meg az ünnepet.

december 25. Karácsony ünnepe:

0 órakor éjféλι mise – előtte 23:30-tól zenés áhítat az énekkar közreműködésével

délelőtt 11 órakor ünnepi szentmise

december 26.

Karácsony másodnapja,

Szent Család ünnepe:

délelőtt 11 órakor szentmise

(ezzel a nappal veszi kezdetét hivata-

losan a „család éve”)

december 31. péntek:

délután 3 órakor év végi hálaadás

2011. január 1. Újév:

délelőtt 11 órakor ünnepi szentmise

Elérhetőségeink:

Telefon:

+36 20/ 823-23-58

(Kómár István plébános atya)

+36 20/ 22-18-130 (Kiss János

akolitus – egyházi szolgálattelvő)

e-mail:

rakoczifalva@vaciegyhazmegye.hu

KARÁCSONY

RÁKÓCZI
Lap

Kedves Olvasó!

Az alábbi verssel kívánunk hozzájárulni adventi elmélyülésükhöz, és kívánjuk, hogy áldott kegyelemteljes Karácsonyi ünnepük legyen!

Szeretettel: *Kupai-Szabó Kornél
és Kupai-Szabó Tímea Református lelkipásztorok*

Bódás János:

Nem akadt hely

Nép a nép hátán nyüzsgött Betlehemben,
S hogy jött, Akit évezredek óta vártak,
- mily szégyen ez – a vaksággal vert ember
Nem adott helyet az Isten Fiának!

Ím, legelőször barmok szeme tágul
Ámulattal az égi Jövevényre,
S egy vén istálló korhadt jászlábul
Elégült meg milliók lelki éhe.

Nem volt hely! S ma sincs! Lelkünk tele van,
Száz indulat zsibongó népe lakja,
S Krisztus bolyong, az Isten hontalan!

Feléd vezet ma szent Karácsony napja,
S szennyes szívem szállásnak felajánlom:
Fogadd el, Jézus, s légy Uram, Királyom!

Karácsony a gyermekek szemszögéből

A várakozás idején mindenki elgondolkozik, hogy mit is jelent számára a karácsony. Mi felnőttek valószínűleg könnyebben meg tudjuk fogalmazni érzéseinket, ezért arra voltunk kíváncsiak, hogy a gyermekek milyen gondolatokkal várják ezt a szép családi ünnepet. Az iskolától függetlenül munkatársunk is néhány kiskamaszt szólított meg, tudakolván mit is jelent számukra a karácsony.

Általában a szeretet és az ajándékozás körül mozog a gyerekek gondolata, de kaptam igen érdekes, elgondolkoztató választ is.

5. a osztályos kislány kérdeztem, Szilágyi Balázst, hogy telik náluk az ünnep.

- Nagyon várom, tetszik a karácsony, szeretem és készültem is a barátaimnak nagyon szép ajándékokkal.

- *Ez mit jelent, valamit értékes dolog, vagy esetleg te magad készíted?*

- Igen, én saját magam készítem!

- *Othon, a családban, hogyan zajlik a karácsony?*

- Törünk diót, segítünk anyának a süteménysütésben. Lejönnek az ismerősök, barátaink, megünnepeljük a karácsonyt. Este gyertyát gyújtunk, megemlékezünk Jézuska születéséről.

- *Miről szól a karácsony?*

- A szeretetről, az együttlétről, a barátságról. Szerintem másról nem.

- *Akkor ez az ünnep más, mint a többi?*

- Igen, teljesen más.

Nagy Kristófot kérdezem, 5. osztályos szintén.

- Szerintem is a karácsony a szeretet ünnepe. Mindig meghívják a nagyszülőket és a keresztszülőket, anya főz finom ünnepi vacsorát, mivel ez az ünnep családi ünnep. Egymást meg szoktuk ajándékozni. Az este szeretetben telik el. Az iskolában mindig szoktunk készíteni valamilyen karácsonyi jellegű dolgot. Pl. technika órán csinálunk egy gömböt és ha kész, akkor azt oda adjuk anyáéknak.

- *Kristóf, szerinted ez a karácsonyi ünnep más mint a többi?*

- Szerintem ugyan olyan, mint a többi, csak más időpontban van. A szeretet nem csak karácsonykor kell, hogy meglegyen, hanem mindig.

- *Szoktál részt vállalni az ünnepi készülődésben?*

- Igen, ha kell anyának segíték főzni, apának meg a fenyőfát felállítani, elkészíteni.

- *Ez hogy történik?*

- Apa felállítja a fát és utána az egész család feldíszíti. Mi a tesómmal bemegyünk a másik szobába, és anyáék odateszik az ajándékokat.

- *Várod a karácsonyt?*

- Igen, az egész család várja!

Vincze Gyöngyikét és Torda Lilikét kérdezem, hogy nekik mit jelent a karácsony. Ők hetedik osztályosak.

Gyöngyike: Összegyül a család, meghitt hangulatban meggyújtjuk az utolsó gyertyát az adventi koszorún, leülünk beszélgetni, előtte sütés, főzés folyik a konyhában. A szenteste csak a családé, de másnap barátok is el szoktak jönni.

Lilike: Karácsony előtt az ajándékokat becsomagoljuk, aztán a család többi tagja jön hozzánk, meggyújtjuk mi is az adventi koszorún az utolsó gyertyát, aztán az ajándékozás.

- *Miről szól a karácsony szerintetek?*

- A szeretetről, meg hogy együtt van a család.

- *Az iskolában készültek rá?*

- Igen, a termet feldíszítjük, rajzórán és technika órán készítettünk képeket, díszeket.

- *Szerintetek más nap a karácsony, mint a többi?*

- Igen, természetesen más. Más a hangulata, fényesebb, csillogóbb, csendesebb. Finomakat eszünk, figyelünk egymásra, jobban kimutatjuk a szeretetet.

- *Várjátok a karácsonyt?*

- Természetesen igen. Vannak olyan emberek, akik csak az ajándékok miatt várják, pedig ez nem az ajándékokról szól, hanem a szeretetről. Mi mindig saját készítésű dolgokat ajándékozunk és alig várjuk, hogy anya vagy apa mit szólna hozzá és hogy fog neki örülni.

Mind a négy gyermek és a magam nevében békés boldog karácsonyt kívánunk a Rákóczi Lap Olvasóinak!

Jobbágyéné

Gondolatmorzsák karácsony előtt

Egy kiscsoportban történt őszinte beszélgetés részleteit szeretném az alábbiakban közre adni.

Az adventi készülődésről, a közelgő karácsonyról négy hatodik osztályos fiúval társalogtam. Engem meghatott a diákjaink nyíltsága, világlátása, azonnali témára hangoltsága, melyet köszönök nekik.

Az együtt töltött idő alatt arra gondoltam őket hallgatva, talán nem veszett még el a világ.

Számokra mi a karácsony lényege?

- A szeretet. Hogy ne legyen veszekedés otthon, illetve a környezetünkben.

- A családtagok össze gyűlnek és együtt ünneplik a Jézus születését.

- A pulyka, csak nagyon drága.

- Végre együtt tud enni a család pl. a szentestén.

- A lényeg benne: adni, ajándékozni.

- Nem az ajándék számít, hanem a szeretet.

- Az érzés, ami eltölt, hogy jól cselekszel ezzel.

- Jobb adni, mint kapni! Ha csak a haszon érdekel, abban nincs semmi öröm.

- Ajándék lónak ne nézd a fogát! – szokták mondani. Nem az érték számít, hanem az adás.

- Áldást kell mondani az asztalnál. Nálunk apa, a családfő mondja minden karácsonykor. Mindig mást mond.

Megköszöni az egész éves terményt, meg azt, hogy a család összetart, az ennilát és azt, hogy vannak családtagjai, hozzátartozói.

Mit üzen nektek a betlehemi történet?

- Jézus eljövételét, a békét és a szeretetet.

- Mikor egy élet fáklyája kialszik, egy másiké begyullad. Azt jelenti, ha valaki meghal, jön egy másik.

- A kapzsiságot megtorolta, de az adakozást megjutalmazta.

- Aki jót tesz, azzal általában rossz történik. Hiába segített mindenkinek, ők azt nem viszonozták, cserbenhagyták.

- Örülünk az életnek, amit Isten adott. És éljünk a lehetőséggel, hogy mi megkaptuk ezt a hatalmas ajándékot.

- Próbáljunk meg segíteni azoknak az embereknek, akik rászorulnak és nem szerencsések. Segítsük a katasztrófák megelőzését és a környezet javítását!

Mondd, Te szerencsésnek érzed magad? Miért?

- Hát én nagyon nem! Nem is tudom. Szerencsétlen vagyok. Nem tudom, csak úgy rossz az egész kiskorom óta.

- Azért lehet neki ilyen érzése, mert az öröm nem tölti el őt annyira.

- Én nem nagyon, csak egyszer-kétszer. Egyszer sikerül valami, máskor nem.

- A gazdasági okok miatt nem lehet annyira jó élelmeket

KARÁCSONY

beszerezni. Amíg nem volt a gazdasági válság minden embernek jutott márkás cucc, semmi értéke nincs már a pénznek.

- Van csak nem annyi, amennyi sok évvel ezelőtt. Kevesebb hátránya volt az országnak! Amíg nem volt válság, nem kellett elküldeni embereket a munkahelyekről.

- Apámat is már hányszor elküldték!

- Én asztmás vagyok, de az XY szerencsésnek tarthatja magát, mert egészséges.

Melyik Bibliai szereplő lennél szívesen Jézus születésekor?

- Jézus, mert sok jót tett az életében és a mennyekbe került ettől.

- Én is! Engem nem érdekel, hogy állatok közt születtem volna, mert mindegy hol születünk, attól cselekedhetünk jót.

- Pásztor, mert neki csak ülnie kell és nézni a bárányokat.

- Szerintem nehéz dolga lehet a pásztoroknak.

- Jó neki, mert nézheti az eget és szabadnak érezheti magát.

- Mária, mert örülhet, büszke lehet fiára.

Mi lenne számodra a legnagyobb ajándék?

- Azért jó lenne a békés szeretet.

- Otthon ne legyen veszekedés!

- Nálunk is, bár már nincs annyi vita.

- Hogy vízzel működő autók lennének, mert nem szennyezik a levegőt azok.

- De a víz az kell Afrikába a gyerekeknek.

- Zöld színű házakat szeretnék, mert az jobb benyomást kelt az emberekben, nem úgy, mint a fekete. A színeknek fontos szerepe van az ember életében.

Beszélgető társaim voltak:

• **Bujdosó Kevin 6.a**

• **Takács Róbert 6.a**

• **Tóth Csanád 6.a**

• **Tóth Zoltán Tamás 6.a**

Nevükben is kívánok valamennyi olvasónak a mindennapi kenyér mellé bőven mindennapi örömet, nem csak így karácsony táján.

Nagyné Németh Margit

Ünnepi étkék

Kedves Olvasóink !

Elérkezett december és benne az év egyik legcsodálatosabb ünnepe a karácsony. Itt a vendégvárás, ajándékozás ideje és mindenki szeretne igazán „kitenni magát”. Kérek mindenkit, hogy az ünnepi készülődést, süstét - főzést próbálja meg előre megtervezni, időben bevásárolni, így nem fáradtan, idegesen „esik be”, a vendégek közé, lesz ideje egy kicsit pihenni, sminket és frizurát készíteni magának. Az ünnep fontos része a szépen terített asztal, a gyertyák meghitt fénye, a karácsonyhoz kapcsolódó illatok, / fahéj, citrom szegfűszeg /, a csinosan, elegánsan felöltözött család és a vendégeink. Azért, hogy mindez valóra válhasson, igyekeztem könnyen elkészíthető, de ünnepi recepteket összeválogatni. Szinte mindegyiknél lehet egy kicsit „előre dolgozni”, sőt a levest már előző nap elkészíthetjük és hidegen is tálalható.

Birsalmaleves: 4 db birsalma, 1 dl tejfől, 1 ek. liszt, tej, cukor, reszelt citromhéj, fahéj, szegfűszeg, /ezek a fűszerek nagyon jól helyettesíthetők forraltbor fűszerkeverékkel is/, só. A megmosott és meghámozott birsalmát vékony szeletekre vágjuk és forrásban lévő cukros vízbe tesszük, a fűszerekkel ízesítjük. A lisztet simára keverjük a tejjel, néhány kanál tejjel hígítjuk és a levesbe öntjük. Ha szükséges még reszelt citromhéjjal és cukorral után ízesítjük. Előző nap elkészítve még a tányér díszítésére is marad időnk, fehér tányérban tálalva nagyon elegáns, ha a tányér szélét egyenletesen elosztva szegfűszeggel és örölt fahéjjal díszítjük, a leves tetején pedig elhelyezünk néhány friss mentalevet.

Gombás - gesztenyés csirkecomb: 50 dkg gesztenye, fejenként 1 db egész csirkecomb / nem faros/, 2 fej vöröshagyma, 60 dkg gomba, 1 dl száraz fehér bor, 5 dkg vaj, só, bors, babérlevél, kakukkfű. A gesztenyét hosszában és keresztben bevágjuk, forró vízben kb. 20 perc alatt puhára főzzük, megpucoljuk. A combokat megmossuk, szárazra töröljük, megsózzuk. Tepsibe tesszük, alufóliával letakarjuk

és előmelegített sütőben 20 percig elősütjük. /Előző nap elkészíthető/. Vajon tüvegesre pároljuk az apró kockákra vágott hagymát, a feldarabolt gombát. Sóval borssal ízesítjük. /Előző nap elkészíthető/. Az ünnep napján a csirkecombokra halmozzuk a hagyma- gomba keverékét., mellé rakjuk a megfőzött gesztenyét, ráhelyezzük a babérlevelet és a kakukkfűszárat. Felöntjük a borral, ismét letakarjuk fóliával és kb 20 percig sütjük. Ezután a fóliát eltávolítjuk, kivesszük a babérlevelet, kakukkfűvet és szép pirosra sütjük. Burgonyapürével tálaljuk.

Gömbölyű piskótás süti: Tészta hozzávalói: 20dkg liszt, 5 dkg margarin, 10 dkg porcukor, fél cs. sütőpor, 1 evk kakaó, 1 tojás, kevés tejfől.

Krém hozzávalói : 3 cs. vaníliás puding, 20dkg margarin, 8 dl tej, 20 dkg porcukor, 2 cs vaníliás cukor.

Tetejére: 1 cs. piskótatallér, 5 dkg tortabevonó csokoládé.

A tálba szitált lisztet hidegen elmorzsoljuk a margarinnal hozzáadjuk a többi alapanyagot, és annyi tejfőlt, hogy könnyen gyúrható tésztát kapjunk. Két lapot nyújtunk belőle és külön - külön közepes hőfokon megsütjük, kb. 15 perc. A krémhez a pudingot az előírások szerint elkészítjük, a porcukrot a margarinnal és vaníliás cukorral kikeverjük. A kihűlt pudinggal összedolgozzuk és a kisütött lapokat megkenjük vele, valamint a tetejét is megkenjük a krémmel. Erre a krémes tetőre rárakjuk a piskótatallért és a megolvasztott tortabevonóval megkenjük a tallérokat. Szeleteléskor úgy vágjuk fel, hogy egy - egy kockán fél - fél piskótatallér legyen. Még díszesebb, ha eper, vagy puncs pudinggal készítjük a krémet.

Természetesen ezek ajánlatok. Általános tapasztalat, hogy karácsonykor nem szívesen kísérleteznek a háziasszonyok új ételekkel, maradnak a bevált generációról-generációra szálló hagyományos menüsoroknál. Én is vallom, hogy ennek a szép hagyománynak tovább kell folytatódnia,

de biztatom elsősorban a fiatal, leendő „konyhatündéreket” próbálkozzanak és teremtsenek hagyományt ők is.

Ne fedkezzünk meg a vidám év végi hangulatról és a hozzátartozó finom falatokról sem. Lencse mindenképpen legyen az asztalunkon, hiszen a következő év gazdagságát hozza magával, a néphagyomány szerint.

Lencseleves húsgombóccal: 50 dkg lencse, 1 db vöröshagyma, 3 szál sárgarépa, 1 sz. petrezselyemgyökér, 4 dkg vaj, 1 evk. liszt, babérlevél, só, brs, cukor, ecet.

Húsgombóchoz: 25 dkg darálthús, 1 tojás, 2 evk. morzsa, késhegynyi majoranna, bors, 2,5 dl húsleveskockából főzött leves.

A lencsét megmossuk, és bő vízben kb. 45 percig főzzük. Közben megtisztítjuk a zöldségeket, a hagymát felaprítjuk. A felforrósított vajon megpároljuk a hagymát és a zöldségeket, meghintjük liszttel és fokozatosan felöntjük a lencsével és annak levével. Ízesítjük a fűszerekkel, összeforraljuk. A darálthúst összekeverjük a tojással, zsemlemorzssával, fűszerekkel. Kis gombócokat formázunk

és a forrásban lévő húslevesben kifőzzük. Kb. 10 perces főzés után levéllel együtt a lencséhez adjuk. Tálaláskor tetejét megszórjuk petrezselyem zöldjével.

Egyszerű túrórúd: 30 dkg margarin, 30 dkg liszt, 30 dkg túró, 1 csapott evk só, 1 tojásfehérje a tetejének megkenésére, díszítésre pirospaprika, szezám, mák.

A margarint összekeverjük a szétmorzsolttal túróval, hozzáadjuk a lisztet és a sót. Közepes keménységű tésztát gyúrunk, egy éjszakára a hűtőben pihentetjük. Sütés előtt kivesszük, vékonyra kinyújtjuk, és derelyevágóval keskeny csíkokat vágunk belőle. Tetejét megkenjük tojásfehérjével és megszórjuk szezám-maggal, pirospaprikával, mákkal. Előmelegített, forró sütőben 10 perc alatt kisütjük. Nagyon finom sörkorcsolya. / Ne ijedjünk meg, a túrótól egy kicsit felhólyagosodik. /

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és nagyon vidám, eredményes új esztendőt kívánok minden kedves olvasónknak.

Feketéné Molnár Zsuzsanna /F.M.Zs./

AZ ÚJ ÖNKORMÁNYZATI TESTÜLET

Bíró Tiborné önkormányzati képviselő

Az a legfontosabb, hogy senki ne lásson a szeretetből szükségét...

Ezúttal Bíró Tibornéval, Marikával ültem le beszélgetni, aki 2010. október 3-án második alkalommal kapott Rákóczifalva lakóitól bizalmat és elegendő szavazatot ahhoz, hogy képviselőként is a közösségért dolgozzon. Arra kértem meséljen magáról.

1952-ben születtem Szolnokon, kicsi gyermekkoromat Rákóczifalván töltöttem. Amikor két éves voltam édesapám meghalt, édesanyám három kicsi gyermekkel maradt egyedül, sajnos hét éves koromban elkerültem Rákóczifalváról, az apai nagyszüleim magukhoz vettek és ők neveltek fel. Tizenhárom évig nem is találkoztam az édesanyámmal nem volt egyszerű a gyermekkorom. Az általános iskolát Rákóczifalván kezdtem, Szolnokon fejeztem be. Utána a Kereskedelmi Szakközépiskolába jártam először szakmunkásképzőbe üveg, porcelán szakos eladóként végeztem, majd érettségiztem. Amikor betöltöttem a tizennyolcadik évemet, meghalt a nagymamám attól kezdve én voltam a nő a családban. Ekkor ismerkedtem meg Bíró Tiborral, akivel alig több mint egy év után 1971-ben össze is házasodtunk. Hamarosan három gyermekünk született. Sajnos a férjem szülei is nagyon korán meghaltak így gyakorlatilag saját magunkra voltunk utalva, ennek viszont az volt az előnye, ami persze sokszor hátránynak tűnt, hogy a gyerekeink mindig velünk voltak, csak olyan helyre mentünk, ahová őket is el lehetett vinni, ha nem jöhettek velünk mi sem mentünk, nagyon szép gyermekkoruk volt, azt hiszem. Később már három gyermekes anyaként négy évig levelező tagozaton szereztem meg az emelt szintű kereskedelmi végzettséget. Közben dolgoztam, jogosítványt

szereztem, építkeztünk, neveltem a három gyermekemet, és ápoltam a tüdőrákos nagyapámat, aki ebben az időszakban volt kritikus állapotban. Talán pontosan azért, mivel nekem nagyon hányatott gyermekkorom volt, az életemben a legfontosabb a család lett, az, hogy az én gyermekeim úgy nőjenek fel a családban, hogy ne lásanak szeretetből szükségét.

Hogy kerültél vissza Rákóczifalvára?

A gyökereim mindig is Rákóczifalvához kötöttek, de a hányatott gyerekkorom miatt egy ideig hallani sem akartam erről a helyről, azután tizenhárom év után mégis csak találkoztam az édesanyámmal és az új családjával. Az öcsém már akkor megszületett, amikor mi innen elkerültünk, született egy húgom is. Úgy éreztem, hogy valamennyire ide is tartoztam. Egyszer csak megérett bennem, hogy ha a gyerekek fölnőnek, talán vissza kellene költözni Rákóczifalvára. Szolnokon a két kezünk munkájával felépítettünk egy kétszintes házat, de ahogy kirepült a három

gyerek egyre tágasabbnak tűnt, úgy hogy eladtuk és 2000-ben kiköltöztünk Rákóczifalvára.

Hogy kerültél kapcsolatba a politikával?

Mindig is megvolt a magam értékrendje, de azt akkor még nem tudtam, hogy ez politika. Kiesi koromtól kezdve borzalmasan hazaszerető voltam, ha a himnuszt hallottam, vagy láttam a piros-fehér-zöld lobogót, nekem már könnyes volt a szemem, erre a hazaszeretetre neveltük a gyerekeinket is. Azt hiszem büszke lehetek rájuk, ők és a csodálatos hét unokám hozzák a legnagyobb boldogságot az életembe.

Amikor Rákóczifalvára kerültem nyitottam a főtéren egy gyerek ruha boltot, de sajnos ez nem volt sikeres, utána a Családi boltban helyezkedtem el, amikor is lebetegedtem, kórházba kerültem és kiderült, hogy nagyon komoly gerincproblémáim vannak, leszázalékoltak és itt voltam munka nélkül. Akkor jött egy ajánlat, hogy gázóra leolvasót keresnek. Először tiltakoztam, mert nagyon nem szeretem a hideget, és nem tudtam elképzelni, hogy naphosszat az utcákat fogom járni a hidegben, de aztán a szükség rávitt és éveken keresztül ezt a munkát végeztem. Nagyon sokat adott az életemhez, nem gondoltam volna hogy ez így fog alakulni, emberekkel kapcsolatba kerültem és az emberek nagyon gyorsan megszerettek. Sokszor a bizalmukba avattak, és a gondjaikat, problémáikat, de ugyanúgy az örömeiket is megosztották velem. Rájöttem arra, hogy az embereknek nem mindig az anyagi szükségletek hiánya okozza a legtöbb fájdalmat, hanem a szeretet hiánya. Főként az idősek számára nagyon fontos ez. Engem nagyszülők neveltek, ezért az idős emberek szeretetére lettem nevelve, nekem ez nem esik nehezemre, ha többet nem is szeretetet, figyelmet, törődést tudunk adni.

Belekerültem egy társaságba, a Kis Paliékéba, velük beszélgettem sokat. Azonos elveket vallottunk, így merült fel az a gondolat, hogy alakítsunk Polgári Kört. 2002-ben alakítottuk meg, kezdetben tagja, majd vezetője lettem, azóta is folyamatosan és jól működik. Később a FIDESZ-be is beléptem. Magunk köré gyűjtöttük azokat az embereket, akik ugyanúgy gondolkodnak a hazáról, a településről, ahol élnek és a családról. Összegyűltünk, beszélgettünk, és próbáltuk segíteni azokat az embereket akik nagyon rossz körülmények között éltek. Fontosnak tartottuk, hogy ez ne nyilvánosan történjen, azt gondolom, hogy sokan szégyellik is, hogy rá vannak szorulva bármire is, ezért szerettünk volna diszkrété lenni.

Az emberek biztatására indultam el nyolc évvel ezelőtt is a képviselő választásra, és nagyon meglepődtem azon, hogy milyen szép számmal kaptam a szavazatokat. A képviselő-testületben a pénzügyi bizottságnak lettem a tagja. A testületben teljes mértékben támogattam Tóth Lajos polgármester úr elképzeléseit, ilyen szinten könnyű dolgom volt, mivel az ő értékrendje az enyémmel megegyező. Az ő elképzelései nagyon hasonlóak voltak a sajátoméhoz, így szívből tudtam támogatni, ismertem jövőbeni elképzeléseit, terveit is.

Közben egyre többet gondolkodtam azon is, hogy be kellene vezetni Rákóczifalván is a szűrő vizsgálatokat,

említést tettem erről egy társaságban, ahol Retter Erzsike meghallotta, és felajánlotta a segítségét. Attól a perctől kezdve vállvetve közösen szervezzük az egészség napokat, mind a ketten az ismerőseinket felkerestük, mert tulajdonképpen mindazok, akik ezeken az egészségnapokon részt vesznek, teljesen ingyen töltik itt a napjukat, a szolgáltatásaikat ingyen adják, csupán a műszeres vizsgálatokért kell fizetni. Ebben az évben már a negyedik egészségnapon vagyunk túl, ami novemberben került megrendezésre. Volt vércukorszint, koleszterinszint mérés, vérnyomás- és testszír-mérés, adtak étkezési tanácsokat is. Nagyon fontos az is, hogy a betegségek túlnyomórészt lelki eredetűek így a lelket is kell kezelni, ezért az ezotériát is bevontuk ezekbe a rendezvényekbe. Csodálatos emberek fordultak meg itt Rákóczifalván, már elkezdtük szervezni a következő egészségnapot, ami tavasszal kerül megrendezésre, és mivel Jánosiné dr. Bene Ildikó főorvos asszonnyal, országgyűlési képviselő asszonnyal nagyon jó a kapcsolat, további szűréseket is szeretnénk bevezetni, amelyeket a tb. is támogat. Így reménykedem benne, hogy a tavasszal még nagyobb volumenű lehet ez a rendezvény. Alkalmanként nagyon sok ember megfordul a rendezvényen, most egy kicsit szerényebb volt a részvétel, vércukor- és koleszterinszint mérésen több mint száz ember vett részt, de a tavaszi rendezvényünkön háromszázötven, négyszáz ember vett részt, sokan egész nap ott voltak és nagyon jól érezték magukat.

Azt gondoltam, hogy az előző polgármesterrel a munkát tovább tudjuk folytatni. Rengeteg terv fogalmazódott meg a négy év során is, az ő elképzeléseit maximálisan tudtam támogatni, ehhez a támogatáshoz komoly segítséget tudtam nyújtani politikai berkekben. Ahhoz, hogy Rákóczifalván fejlesztések történjenek már komoly, előrehaladott tárgyalások voltak, és egy kicsit megtorpantam amikor kiderült, hogy mindez dugába dől. Nem könnyű most a helyzetem a testületben sem, négy év alatt nem túl sokszor kellett kimondanom a véleményemet, mert az elképzeléseim egyeztetek a vezetésével, most viszont örök harc van. Azt gondolom, hogy a megszerzett javakat, ebben a nehéz gazdasági helyzetben is meg kell tartani, mert az nem megoldás hogy adjunk el mindent, nem szabad megfosztani magunkat az önkormányzat vagyontól, olyan megoldásokat kell találni, ami pénzt hozhat Rákóczifalvának, de ha most mindent eladunk, mit adunk el jövőre? Borzasztó állapotban van a művelődési ház is, beázik a mennyezet a színházteremben, és a mosdókban is, ezt fel kellene újítani. Egy jobb jövő elé szeretnék nézni. A civil szervezetek támogatás nélkül vannak éveket óta és az a szerencse, hogy annak a jó néhány civil szervezetnek, akik nagyon aktívan vesznek részt Rákóczifalva életében nem ment el a kedvük a munkától. Nagyon fontos az ő szerepük Rákóczifalva kulturális életében, támogatás nélkül is ugyanúgy és derekasan megszervezik a rendezvényeiket. Le a kalappal ellőttük, egyre nehezebb nekik, de tulajdonképpen ők mozgatják, színesítik Rákóczifalva kulturális életét.

Köszönöm a beszélgetést.

Nagy Tímea

AZ ÚJ ÖNKORMÁNYZATI TESTÜLET

Holoveczné Sípó Erika önkormányzati képviselő

Harmadik ciklus a képviselőtestületben:

Holoveczné Sípó Erika

A jelenlegi városi képviselő-testület egyik legfiatalabb tagja, aki most kezdi a harmadik ciklusát a testületben. Rövid ideig voltunk munkatársak, és engem már akkor is foglalkoztatott a kérdés ...

F.F.: - Erika! Egy fiatal lányt, aki friss menyasszony, friss diplomás, szeret bulizni a barátaival, most kezd dolgozni 1998-ban mi motivál, mi késztet arra, hogy elinduljon az önkormányzati választásokon, nyakába vegyen egy nem kötelező, de sok-sok időt igénybevevő, munkával járó közösségi megbízatást ?

H-né S.E.: - Tulajdonképpen a kíváncsiság, a tenni akarás, a megfelelni akarás és még sorolhatnám, hogy mi minden késztetett arra, hogy az akkori munkatársakkal, barátokkal történő beszélgetések, „ugratások”, és főleg biztatások után elszánjam magam arra, hogy belevágjak. Így utólag, visszatekintve az eddigiekre, a harmadik ciklusom kezdetén azt mondhatom, hogy nem bántam meg, sőt mérleget készítve, egy picit elégedett vagyok az eddig végzett munkámmal. Úgy érzem, hogy valamennyivel hozzájárultam a település fejlődéséhez. Érzek magamban annyi erőt, energiát, hogy még nem kell meghátrálni, „kiszállni” a képviselői székéből.

F.F.: - Azt, hogy Te erővel, energiával bírod, rendben van. De a család, párod és gyermekeid mit szólnak ahhoz, hogy anya „megrövidíti” a velük tölthető időt ?

H-né S.E.: - A férjem, Laci tudta, hogy kinek a kezét kérte meg. Úgy ismert, úgy szeretett meg, ilyenek fogadott el, tudta, hogy ki vagyok, mit csinállok. Ő sem napi nyolc órát dolgozik, sokat vagyunk egymástól a munkánk, elfoglaltságunk miatt távol. Mindketten pörgős, állandóan aktív típusúak vagyunk. Gyermekeink pedig ebbe születtek bele, nekik természetes, hogy anya, apa ilyen. Sokat segítenek természetesen a nagyszülők akkor, amikor az elfoglaltságunk a gyerekek érdekét sértenék. A szabad időnket pedig úgy töltjük együtt, ahogy szerintünk a lehető legjobb. Kirándulunk, állatkertbe, strandra járunk. Kihaszaljuk a Tisza közelségét, a kertes ház előnyeit. Tulajdonképpen a rendelkezésünkre álló időt szerintem a legjobb határfokkal használjuk ki, és így nem hogy megrövidítem, de szebbé, hasznosabbá tesszük az együtt töltött időt. Lili lányunk táncol, Lackó fiunk sportol, jobban mondva sportolni szeretne, mert az első kísérlete a sporttal, nem volt túl sikeres. Így ők is bele-beleköstölnek a minden percet kihasználó életformába.

F.F.: - Most már - ha jól tudom - több mint két éve vezetői beosztásban dolgozol ott, ahol kezdő szociálmunkás voltál. Munkatársaid, akikkel együtt dolgoztál, hogy fogadták el, hogy egyik napról a másikra főnökük, igazgatójuk lettél ?

H-né S.E.: - Munkatársnak elfogadtak, megismertek, megítéltek a végzett munka alapján. Vezetőnek, ők tudnák elmondani, hogy hogyan fogadták el. Én úgy érzem, hogy elfogadtak. Ha lehet ilyet mondani, hitelem van a

szemükben, mert nem követelek tőlük többet, vagy mást, mint amit azelőtt elvégeztem én magam is. A két év eredménye pedig eddig igazolni látszik, hogy jó úton haladunk, és főleg azt igazolja, amire ha lehet büszke is vagyok, hogy csapat vagyunk. Az intézmény fejlődik, a szociális ellátás a kistérségben a körülményekhez képest fejlődik, jobbá válik.

F.F.: - Munkahelyi, családi terveidről mit tudhatunk ? Beszélne róla röviden ?

H-né S.E.: - Most, hogy szociális bizottsági elnök lettem, még nagyobb felelősséget érzek azért is, hogy ne csak a személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátásokat végezzük minél magasabb színvonalon, hanem a segélyezés rendszerét tegyük rendbe, reformáljuk meg, ahol kell szűkítsük, ahol kell terjesszük ki. Keményen elkezdtük az ezirányú munkát is, hosszú folyamat lesz, de már kezd a bizottság álláspontja kirajzolódni, hogy milyen alapelvek mentén haladjunk a jövőben. Mint intézményvezető azt mondhatom, hogy most 1-1,5 évig hosszabb távon sajnos nem tervezhet az ember, mert ez a munka sajnos nem gazdaságos, nem termelő, így az állandóan változó gazdasági helyzet (a válság) rendkívül befolyásolja munkánk szükségességét és határfokát. Azt tudom mondani, hogy a megkezdett úton kell tovább menni, mert az eddig eltelt idő azt igazolta, hogy jó utat választottam. Terveim közt szerepel az adósságkezelő munkába állítása a családsegítő szolgálatnál. Egyéb tervekről egyelőre nem szeretnék beszélni, mert a közigazgatásban és a szociális igazgatásban a várható jogszabályi változásokról olyan egymásnak ellentmondó hírek látnak napvilágot, hogy a konkrét tervezetésre egyelőre nincs lehetőség. A magánéletben a távlati terveim közt szerepel, hogy a lehető legjobb szülő és később nagyszülő legyek. Most látom, hogy egy jó nagyszülő milyen értékes segítség tud lenni a fiatalok életében. Nekünk ebből a szempontból szerencsénk van. Mi ezt a most kapott segítséget a gyermekeinknek tudjuk majd továbbadni, úgymond meghálálni.

F.F.: - Köszönöm a beszélgetést. Az elkövetkezendő ünnepekre kívánok békés, áldott karácsonyt, eredményekben gazdag, boldog új évet !

H-né S.E.: - Köszönöm a lehetőséget, és én is kívánok minden kedves olvasónak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog újévet.

Fekete Ferenc

KTZVE hírek

LEADER pályázati tapasztalatok.

A Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesülethez, mint LEADER Helyi Akciócsoporthoz összesen 29 db pályázat érkezett be az ÚMVP IV. tengelyére, melyből 24 db nyert pályázati támogatást. Az összesen hét településről (Besenyszög, Kőtelek, Nagykőrű, Rákóczi falva, Rákócziújfalva, Tószeg, Újszász) érkező pályázatok közül, Rákóczi falva 11 db nyertes pályázatot nyújtott be. Ebből 7-et a civil, 2-öt a vállalkozói szféra képviselői, míg szintén 2-öt Rákóczi falva Város Önkormányzata. A hagyományok folytatását megcélzó Döme Napi Vigasság rendezvény ÚMVP LEADER támogatásból valósulhatott meg.

A település turisztikai vonzerejét növelően 2010. augusztus 14-én rendezték meg – immáron negyedik alkalommal -, nagy sikerrel a Döme napot. Így nyílt ismét lehetőség a maciszámlálásra, a kellemes nyári időben a Rákóczi Lovasai jóvoltából vitéz keresésére, illetve a számos helyi és térségi fellépő kiváló előadásainak megrendezésére.

A pályázói tapasztalatokról kérdeztük telefonon Császiné Csáti Rékát, a település intézményegység vezetőjét, aki a rendezvény szervezője és a pályázati időszakban kapcsolattartó volt.

PBM: *Az 1 066 000 Ft-os támogatás megszerzése, - vagyis a pályázat, vagy a megvalósítás a nehezebb?*

CSCSR: Intézményegység vezetőként nagy tapasztalatom van már a pályázatírásban, hisz hozzám tartozik a könyvtár, a Maci Múzeum és a Varsány Községi Ház. Ezen intézmények részére is több sikeres pályázat készítésében vettem részt. A IV. Döme Napi Vigasság már hagyományosnak mondható a településen, ezért örültünk a lehetőségnek, hogy e rendezvény megvalósítására pályázat nyújthat támogatást. Ez már a második alkalom volt, amikor pályázatból tudtuk e rendezvényt megszervezni. Az első pályázat tapasztalatait figyelembe véve, már sokkal könnyebben ment a pályázatírás, a megvalósítás és természetesen az elszámolás.

PBM: *Mit tartasz előnynek, vagy éppen hátránynak e pályázati rendszerben?*

CSCSR: A LEADER pályázat nagy előnye, hogy 100 %-ban támogatott, vagyis önerő nem szükséges hozzá. A pályázat kiírásától számított beadási határidőt tudtuk tartani, illetve a hiánypótlással sem volt gondunk. Hátránynak az utófinanszírozást tartjuk, valamint nehézségnek azt, hogy 2009. év novemberében került beadásra a pályázatunk, és csak most szeptemberben kaptuk meg a határozatot arról, hogy

nyertünk. Így a rendezvényt úgy tartottuk meg, hogy kérdéses volt, nyer-e a pályázat. Komoly anyagi bizonytalanság, s kockázat jellemezte azt az időszakot, amely szerintünk nem megengedhető. Érdeklődésünkre sem tudott érdemi tájékoztatást adni a helyi akciócsoport munkaszervezete, mivel az ügyintézés után a szükséges ellenőrzések és jóváhagyások már felsőbb szinten folytak. Hátránynak tartjuk azt is, hogy a beadott pályázatban foglaltakat kell teljes mértékben végrehajtani, módosításra szinte semmi lehetőség nincs. Pedig erre sok esetben szükség lenne, hisz az egyes szereplők időközben változhatnak (betegség, más elfoglaltság, stb.).

PBM: *Találkoztál-e valami újdonsággal a mostani pályázati rendszerben?*

CSCSR: Igen. Nekem még új volt a helyszíni szemle, erre eddig nem került sor. Ezt én teljesen korrektnek tartom, hisz így lehet ellenőrizni, hogy egy rendezvényt tényleg olyan formában és színvonalon tartanak meg, mint ahogy azt előzetesen eltervezték.

PBM: *Mi a véleményed a kifizetési kérelemről, milyen tapasztalatod van a kitöltéssel kapcsolatban?*

CSCSR: Nekem nem volt velem semmi problémám. Értelemszerűen ki lehetett tölteni.

PBM: *Más pályázati lehetőség adódott e rendezvény finanszírozására?*

CSCSR: Nem, sajnos nem. Ezt a rendezvényt más pályázati rendszerbe nem tudtam beilleszteni, beadni, mert a pályázati kiírásnak nem felelt meg, például azért, mert kétnaposnak kellett volna lennie, vagy éppen mert nem hagyományörző rendezvény, hanem hagyományteremtő. A LEADER volt az egyetlen lehetőség a pályázásra, egy őrült töltött be, hogy ebben az ÚMVP programban ilyen jellegű rendezvényekre lehet pályázni.

PBM: *Kik voltak segítőd a pályázatírásban, illetve a rendezvény lebonyolításában?*

CSCSR: A pályázatot intézményünk készítette el, de nagyon sok ötletet kaptam munkatársaimtól, és figyelembe vettük az előző évi tapasztalatokat is, hogy mire lenne igény, mi érdekelte igazán a rendezvényen résztvevőket. A rendezvény lebonyolításában sok külső segítséget is kaptam, például a Falugondnokságtól, akik a tisztaságra ügyeltek. Véleményem szerint ez a rendezvény sokkal nyugodtabb körülmények között zajlott, mint az előző, hisz nagyobb gyakorlattal rendelkezünk. Köszönöm a Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület munkatársainak segítő munkáját, akik az első perctől kezdve figyelemmel kísérték tevékenységünket, minden segítséget megadtak részünkre. Nagyon várjuk az új pályázati kiírást, hisz e nélkül a mai gazdasági helyzetben semmiféle kulturális rendezvényt nem tudunk megtartani.

PBM: *Köszönöm az interjút és további jó munkát, sikeres pályázatokat kívánok!*

ÍGY ÍRUNK MI

„Fotósként konzerválom az időt”

Az „Így írunk mi” cím Papp Imre esetében nem releváns, hiszen saját bevallása szerint nem kenyerre az írás. Inkább képekben mondja el érzéseit, gondolatait. Mindenesetre megpróbáltam otthonában szóra bírni.

Minden kezdet nehéz. De meséj róla, kérlek!

SzolnokonszülettemaBábaképzőésPolgáriLeányiskolában. Mint mindenki akkoriban. Tösgyökeres falvai vagyok, itt jártam iskolába, de leginkább az utca nevelt. Középiskolám a Tiszaparti Gimnázium volt. Érettségi után a Miskolci Műszaki Egyetemre mentem, de nem végeztem el, másfél év után sikertelen matek szereplésem miatt el kellett jönnöm. Mondjuk, amúgy sem maradtam volna, valószínűleg, mert katonai pályára, a Bolyaira akartam menni. Katona is lettem, csak másképp. Mikor kirúgtak az egyetemről, elkezdtem a sorkatonai szolgálatot, eü. katona (írnok) voltam két évig, és tizedes lettem. A katonaság után műszaki rajzolóként tettem dolgom, majd a Papírgyárba kerültem tervező grafikusnak.

Hogyan lett belőled rajz-matek szakos tanár? A műgyetemi matek kalandok után azt hiszem, ez kézenfekvő kérdés.

A fizetéseket az iskolai végzettség alapján állapították és emelték, nekem pedig csak érettségim volt. Úgy döntöttem jelentkezek főiskolára. A szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán végeztem levelezőn, matematika-rajz szakon. A rajz kézenfekvő volt (elköteleztem magam ez irányba egy életre), a matek is, hiszen a műgyetemi, igaz sikertelen előéletem simán elég volt a sikeres felvételi vizsgához. Ezek után jött a feketetelevés, a négy éves főiskolai matekokitítás mind tartalmában és nehézségében bőven felülmúlta az egyetemi „matekleckét”

Tanítottál a helyi iskolában.

Igen, de előtte a gyárban papíripari tanulókat okítottam matekra óraadóként. Rákóczi falván 87-88 táján tanítottam rajzot, majd Rákócziújfaluban is szintén rajzot, öttől nyolcadikig.

Voltál népművelő is.

A papírgyár egyre inkább csak a papírgyártásra állt rá, a nyomdaipari munkák visszaszorultak, ezáltal a tervezőkre, grafikusokra sem volt szükség. Akkoriban épült a papírgyári művház (ma fürdőszoba szalon), oda kerültem művelődési programok szervezőjének. Kiállításokat, előadásokat, fogadásokat szerveztem, Hofi Géza például rendszeres fellépőnk volt. Megjegyzem, az idő tájt rengeteg pénz volt a kultúrára.

Egy ottani rendezvényen találkoztam Török Jóskaival, aki a rákóczi falvai párttitkár volt. –Falván van rád szükség!-mondta. Így kerültem haza dolgozni a művelődési házba, ami nem sokkal később összedőlt. Ekkor 1985-öt írtunk.

Később többünkben felvetődött a gondolat, hogy vásároljon a tanács egy parasztházat, és alakítsunk ott ki egy művelődési otthont. Erre várni kellett pár évet, de 89-90 körül megnyitott a Faluház. Komoly társadalmi munkával újult meg az épület, sok jóérzésű, jót akaró ember szabad órái vannak az épületben. A civil élet is akkor indult be igazán. 1992-ig vezettem a faluházat. Azóta vagyok „magánzó”.

Ott voltál a Rákóczi Tárogató születésénél is.

1991 márciusában jelent meg az első szám. Az impresszum szerint L. Murányi Laci volt a főszerkesztő, a szerkesztőbizottságban többek közt Evenich Lajosné, Pappné

Benson Mária, Téglás Pál, Tóth Lajos valamint jó magam vettünk részt. Akkor alakult meg a Rákóczi falvi Polgárok Köre is, főleg az újsággal szimpatizálókból, ez a szerveződés segítette a Tárogató folyamatos megjelenését. A kör nem azonos a későbbi politikai irányultságú polgári körökkel.

A Rákóczi lapot tekinthetjük a Tárogató utódjának?

Jogutódnak semmiképp, de szerintem valamilyen szinten igen. A társadalmi összefogás például összekötő kapocs.

Nem szokásod írni az újságba. Te vagy a tervező-tördelő szerkesztő, emellett a fotók javarésze is tőled származik.

Nem kenyerem a beszéd, nem szeretem a bő lére eresztett „locsi-pocsit”. Inkább képekben mondom el az érzéseimet, a gondolataimat. Nem szívesen írok, mert sokat szenvedek a gondolataim rövid, velős, lényegre törő megfogalmazásával, amikor gyakran használok szóképeket és néha talán nehezen érthető absztrakciókat.

Hogyan kerültél kapcsolatba a fotózással? Egyáltalán a művészet hogyan került az életedbe?

A rajzolás, festés gyermekkoromban is közel állt hozzám, köszönhetően Tamasi Mátyásné „közreműködésének”. Édesapám korai halála gyökeresen megváltoztatta környezetemhez és az élethez való viszonyomat, nagyobb jelentőséget kapott a firkálás és pacsmagolás. Ekkor tizenhét éves voltam. Komolyabban vettem a „dolgot”. Színes ceruzával, grafittal rajzoltam, az olajfesték nekem nagyon drága volt.

Voltak mestereid?

Autodidakta módon tanultam szinte mindent. A gimnázium utolsó évében Bokros László tanár úr, aki a Szolnoki Művésztelepen alkotott, segítette a képi ábrázolás elsajátításában. Ő az építészet felé akart terelni, sikertelenül: anyám akarata érvényesült a gimnázium utáni pályaválasztásban.

A fotózás?

A papírgyárban mindenre volt lehetőség. Mindennapi munkánkban használtuk a fotográfiát, így szinte korlátlanul adott volt a technika. Kipróbálhattam

mindent és meg is tanultam ezáltal a csínját-bínját. Még otthon is kialakítottam egy sötétkamrát, jobb híján az előszobaszekrényben.

A főiskolán is kamatoztattad tudásodat?

Ott a rajzra, a festészetre fektették a hangsúlyt, szén, olaj, grafit, fotózásról nem tanultunk. Harmad évben, szigorlat után, ami portréfestés volt, már lehetőséget kaptam fényképek és grafikák bemutatására. A diplomamunkám is ezt a területet érintette, nevezetesen: „A fotográfia a vizuális nevelésben”. Akkoriban ez új volt, ma már sok iskolában komolyan foglalkoznak ezzel, bővítve a „mozgóképpel”.

Kiállításaid?

Még a papírgyári időkben (amikor még rákaptam volna erre) zsűriztetni kellett a bemutatandó alkotásokat. Medgyes László és Fazekas Magda (fizetett zsűrizők) elég bántóan véleményezték próbálkozásaimat, ami rosszul esett. Nem nagyon vették jó néven a feltörekvő ifjakat. Azóta két, vagy három alkalommal állítottam ki: egyszer a fotóimat sajtónapon, a Falvai Kiskönyv kapcsán is volt csoportos bemutatkozás. Többre nem emlékszem.

Mi a fotózás títka?

Nálam az egyik, hogy a jó fénykép nem helyben készül. Annyira megszokod a lakóhelyedet, környezetet, hogy számodra inger szegénnyé válik, a megszokás elfátyolozja lelkedet. A másik, ami fontos, hogy tudni kell válogatni. Nem minden fotó keretbe kerül, még ha az újságban meg is állná a helyét. Tavaly Írországból kb. 2000 képet készítettem, de kiállítási anyagként alig néhány értékelhető belőle. A válogatás is alkotási folyamat nagyon fontos része.

Mi motivál művészként?

Először is nem vagyok művész, én ezt a kifejezést nagyon kevés emberre érdemesítem. Másodszor, nem az a lényeg, hogy le tudsz-e rajzolni egy lovat, vagy bármit. Ez mesterség.

Hajdanán, mikor egyéb lehetőség nem volt a képi közlésre szakiskolákban okították az élethű ábrázolást. Ez tette lehetővé a vizuális információk tömegekhez való eljuttatását a nyomdatechnika segítségével. Nem a művészi illusztrációkról beszélek, ez természetesen egy más kategória.

Bocsánat a kitérőért.

Kérdésedre: a motivációnak és az eredménynek többnek kell lenni a fentieknél. Nekem időben tellett, míg rájöttem, hogy a szín a vonal csak egy „eszköz”, mint a zenében hangok. Ez az autodidakta képzés hátránya. Végtelen a lehetőség, hogy ezek segítségével, korlátlan formai variálással mély érzelmeket közvetíts és válts ki a befogadókban. Persze, ha alkalmas vagy rá.

Azonban, ha nincs befogadó közeg, megette a fene az egésztestet. És sajnos azt tapasztalom, hogy nincs, legalább is nagyon szűk. A jövőt tekintve is hiányzik az a nevelési módszer, amivel gyerekeink befogadóvá válhatnak. Ezt nem csak az általános iskolában kellene megvalósítani megfelelő vizuális oktatással (ami elengedetlen lenne napjaink képi lavinaáradatához), művészeti képzésekkel, ének-zene tanítással, hanem már a családban tudatosan kialakított igényes környezeti kultúrával.

Ismét visszatérve a kérdésedre: Mi motivál? Nagyképűségnek fog hangzani, de nyomot akarok hagyni magam után. Nem globálisan értem, hanem szűk környezetemnek, családomnak akarok ismeretanyagot hagyni magamról. Én nem ismerhettem a nagyapámat, apámat sem igazán, hiszen akkor halt meg, amikor kezdett kinyílni az értelmem. Jóformán semmit nem tudok az énjükből. Ez ösztönöz arra, hogy a képi információk segítségével, ha el nem vésznek, az utánam következők valamelyest is bekíváncsiskodhassanak a lelkembe. Erre gondolok én a „nyomhagyáson”.

Fotósként, rajzolóként, festőként konzerválom az időt. Minden kép egy-egy pillanat emléke az utókornak. Egy időkapuszla, mely az adott korszak, pillanat megőrzője.

Milyen cél vezérel a munkád során?

Legyen az alkotásnak „művészi szaga”! Legyen „jó megfáragot”, legyen érték. Erre talán a legjobb példa a Macimúzeum meghívói. A cím alapján dolgozom ki a képi világot, egy irodalomtanárom mondta egyszer: legfontosabb a tartalom és a forma egysége. Akkor még nem tudtam, hogy mennyire lényeges és meghatározó ez, ma már tartom ehhez magam, „szentírásnak” tekintem, de ezt tanácsolom minden alkotni vágyónak is.

Több újság szerkesztésében is részt vettél-veszel, ezen kívül reklámgrafikai munkákat vállalsz, fotózol, tervezel. Mire vagy ezek közül a legbüszkébb?

Megyénkben 21 település címerét én terveztem. Rengeteg bemutatkozó kiadványt készítettem, tördeltem sok könyvet is, talán a Falvai Kiskönyvvekre méltán lehetek büszke. Újság csak a Tárogató és a Rákóczi Lap kötődik hozzám. Az előbbire azért emlékszem szívesen, mert ez volt az első ilyen jellegű újság, amiben tevékenyen részt vettem, az utóbbira pedig azért, mert országszerte nagyon sok település dicsérei és irigylői, hogy társadalmi összefogással Rákóczifalván ilyen minőségi lapot tudunk készíteni.

Mióta dolgozol számítógéppel?

96-ban vettem az első gépemet. Teljesen egyedül tanultam meg a használatát, még angol nyelvű volt minden program, ami a munkámhoz kellett. Kipróbáltam rajta mindent, mi történik, ha oda kattintok, ahova. Mikor új gépet vettem, már magyar nyelvűek voltak a programok, kezddhettem előlről a tanulást, ugyanis nem tudok angolul, de szerintem sikerült.

Család?

Az érettségi találkozónkon futottam össze egy volt osztálytársammal, akivel kifejezetten nem kedveltük egymást a gimiben. Ez a találkozás olyan jól sikerült, hogy egy év múlva összeházasodtunk. És ma is ő a feleségem, jóban, rosszban. Egy évvel az esküvő után született a lányunk, ma már az élettudományok doktora, rá négy évre a fiunk, aki engem követ a pályán. Jelenleg többszörös nagypapa is vagyok.

Szabadidő?

Nem engedem meg magamnak. Ha valamibe belefogok, nem pocéklom az időt, mert ha belefogok az időpocséklásba, akkor csak azt művelem, de magas szinten.

Végezetül: jövőbéli tervek?

Eddig is spontán éltem, ezután is így teszek!

ÓVODA

Adventi készülődés a Virágoskert Óvodában

Az Advent óvodánkban a várakozás, készülődés időszaka. A karácsonyt megelőző négy héten keresztül tart, ilyenkor ünnepi díszbe öltöztetjük az óvoda csoportjait, versekkel, dalokkal hangolódunk az ünnepre.

A gyermekekkel közösen adventi koszorút készítünk, a négy gyertyát folyamatosan gyújtjuk meg. Minden csoport adventi naptáron követi az idő múlását, naponta meglepetés várja őket: egy vers, dal, közös játék, vagy tevékenység.

December 6-án hozzánk is ellátogatott a Mikulás.

Nagy izgalommal készítjük el apró ajándékainkat, üdvözlőlapjainkat.

Finom illatos mézeskalácsot sütünk és díszítjük többféle technikával.

Hagyományosan ünnepi műsorral köszöntjük az időseket az Idősek Bentlakásos Otthonában.

Részt veszünk a Mindenki Karácsonyán a kiállítás megnyitóján, és az óvodai munkák is gazdagítják a színes látványvilágot.

Az ünnepkör zárásaként idén a rákóczipfalvai római katolikus templomban tartjuk karácsonyi hangversenyünket.

Békés, boldog karácsonyi ünnepeket, és sikereiben gazdag új évet kívánunk mindenkinek !

A Virágoskert Óvoda és Bölcsőde dolgozói

Tehetséges gyermekek Földesen

Ez év októberében a IV. Regionális ÁMK Kulturális Seregszemplére kaptunk meghívást a földesi Karácsony Sándor Általános Művelődési Központba.

Földes nagyközség a Hajdúság szélén, az Alföld északi részén, Budapesttől 200 km-re található. Az Általános Művelődési Központ Karácsony Sándorról (1891-1952) a pedagógia professzoráról kapta nevét.

A pedagógiai, filozófiai író, egyetemi tanár, a magyar filozófiai gondolkodás egyik legeredetibb alakja.

A XX. század 30-as, 40-es éveiben az ország legismertebb és legnépszerűbb személyiségei közé tartozott.

Nemcsak az ifjúság ismerte és szerette a nagyírű professzort, hanem a felnőttek többsége is.

A regionális találkozót, művészeti seregszemplét az észak-alföldi régió többcélú intézményei számára negyedik alkalommal hirdette meg a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Közművelődési Intézete és az Általános Művelődési Központok Országos Szövetsége.

Ennek célja a régióban működő ÁMK intézmények szakmai munkájának megismerése, a szakmai tapasztalatok átadása, a folyamatos kapcsolattartás, az összefogás erősítése az alapfokú művészetoktatásban részt vevő gyermekcsoportok körében.

A találkozón Földes, Berekböszörmény, Nyírmártonfalva, Balmazújváros, Fehérgyarmat, Nyírbogát, Ajak, Bököny, Cserkeszlő, Csenger és Rákóczifalva Általános Művelődési Központjainak gyermekművészei mutatták be produkcióikat.

A lehangulatosabb percek a színjátszók, mesemondók, néptáncosok, modern táncosok nyújtották számunkra.

A bujdosó székely népmese a berekböszörményi Kossuth Lajos ÁMK tanulójának (Banyus Ferenc) ízes nyelvvezető előadásával elvarázsolt bennünket.

A nyírbogáti Vántus István ÁMK és Könyvtár, Toporgó Táncegyüttesének apró táncosai minden néző elismerését kivívták.

Az ajaki és a csengeri színjátszók (felnőttek) igazi színházi hangulatot varázsoltak a színpadra.

Öröm volt látni a cserkeszlői Petőfi Sándor ÁMK aerobik és mazsorett csoportját.

Az óvodások lelkes taps kíséretében táncoltak.

A rákóczifalvai Rákóczi Néptáncegyüttes „Mi csak mulatni szerettünk volna” c. műsorszám, a zsűritől a „legkiforrottabb produkció” elismerő címet kapta.

Gyermekeink élvezték a vastaps mámorító hatását.

Köszönet a felkészítő (Győre Ágnes) és a kísérő (Hőnyiné Nagy Erzsébet) nevelőknek a szervező munkáért, a színvonalas előadásért.

A színházterem folyosóján a résztvevő művelődési központok képzőművészeti alkotásait tekinthette meg az ötszáz fős gyereksereg.

Rákóczifalvát Varczag Zsuzsanna 8. osztályos, Hudra Veronika, Zelei Alexandra 7. osztályos, Bognár Dominika és Kovács Ákos 6. osztályos tanulók alkotásai képviselték.

Köszönöm Bereczné Kocsis Adrienn felkészítő nevelő munkáját.

Az egész napos rendezvény vendéglátói nagyon finom ebéddel és nagy szeretettel gondoskodtak rólunk.

Amíg a zsűri meghozta döntését, a házigazdák a felnőtteket szakmai megbeszélésre hívták.

A színvonalas rendezvény szükségességét megerősítettük. A zsűrinek javaslatot tettünk arra, hogy minősítő rendszert vezessünk be az egyes kategóriákban. Ezzel szeretnénk, hogy a rangos eseményen bemutatkozó elismerése méltó legyen a kezdeményezés, az egészséges versenyszellem kialakításához.

Kis csapatunk lelkesen és új barátokkal, élményekkel gazdagodva képviselte városunkat Hajdú-Bihar megyében is. Karácsony Sándor gondolataival köszönöm meg a rendezvény minden szereplőjének ezt az emlékezetes napot.

„Minden gondolatunk, minden tervünk azt célozza: hogy lehetne benneteket vidámabbá, életrevalóbbá, műveltebbé, derekabbá tenni.”

Vadász Istvánné
AMK igazgató

ISKOLA

„Itthon otthon vagyunk” helyismereti verseny

A rákóczi falvi Városi Könyvtár TÁMOP-os pályázata alapján kétfordulós versenyt hirdetett „Itthon otthon vagyunk” címmel, iskolánk felső tagozatán, ahol három fős csapatok jelentkezését várták.

A versenyen minden évfolyam és osztály képviseltette magát.

Az első forduló feladatait kutatómunkával két hét leforgása alatt készíthették el a tanulók.

A szóbeli döntőre 2010. november 30-án került sor a Varsány Községi Házban. A versenyt Hellenpach Rozália könyvtáros bonyolította le. A zsűriben Vas Béla tanár úr és elnökként Magyariné Csomor Edina tanárnő vett részt. A két forduló eredményei összeadódtak, így a következő helyezések születtek.

I. hely Csoki csapat → 7.a osztály (Pásztor Edit, Torda Lili, Zelei Alexandra)

II. hely Kisördögök csapat → 5.a osztály (Dengi Martin, Kovács Tamás, Nagy Kristóf)

III. hely Koala macik csapat → 6.b osztály (Bognár Dominika, Kiss Dominik, Molnár István)

IV. hely Fiúk csapat → 7.b osztály Bodor Viktor, Lipák Zsolt, Pálincás István)

V. hely Himalája csapat → 6.a osztály (Bolecsek Máté, Kovács Ákos, Szécsi Bence)

VI. hely Kisvirágok csapat → 8.a osztály (Hudra Veronika,

Magda Zsófia, Török Nóra)

VII. hely Watch My Dieing → 8.b osztály (Berta Bence, Bozsó Áron, Császi Eszter)

A verseny nagyon jó hangulatban zajlott le. A tanulók nagyon szépen megoldották a feladatokat. Minden csapat apró ajándékkal és emléklappal gazdagodott. Az első három helyezett oklevelet és ajándékot vehetett át.

Happy talents = Boldog tehetségek

Valóban, a résztvevők boldogok lehetnek eredményeikkel, melyeket a szolnoki versenyen értek el 2010. november 17-én. A megyei szintű versenyen számos iskola képviseltette magát. A Rákóczi falvát 5. évfolyamon Nagy Kristóf, Kovács Tamás (felkészítője: Vancsa Csilla) és Szokolai Viktor képviselte. A 6. évfolyamon Kovács Ákos végezett az élmezőnyben, őt követte Óze Lili és Molnár István szorosán. A 7. osztályosok között legszebb eredményt Hatvani Adrienn érte el, ő a 10. helyen végzett, nem sokkal lemaradva Pásztor Edit és Zelei Alexandra követi. A 8. évfolyamon csodálatos eredményt ért el Menkó Gábor, aki a 4. helyet tudhatja magának, Vitek István és Bathó Roberta szintén szép teljesítményt mondhat magának.

A verseny nyelvtani, szövegértési, beszédértési feladtból állt, melynek nyelvi szintje magasabb, mint az a korosztálytól elvárható. Ezek a feladatok más módon kéri számon az eddig tanultakat, más kontextusban kell használni a nyelvtudást.

A feszültséget oldotta Réti Barnabás, aki néhány dalt énekelt el angolul. A barátok közt Erikje néhány ajándékot is kisorsolt, és a végén autogramot is adott a lányoknak. :)

Nagyon jó hangulatú verseny volt, és a www.happytalents.hu weboldalon már meg is kezdődött a visszszámolás a következő versenyre.

Mi ott leszünk.

*Bán Krisztina
angol nyelv tanár*

Konferencia

„Mindenkinek hinnie kell abban, hogy valamiben tehetséges...”

/M. Curie/

November közepén a Szolnoki Főiskolán a Tehetségsegítő – Hálózat alakuló konferenciáján vettem részt.

A rendezvényen 23 intézmény – általános iskola, középiskola, óvoda – vezetője ünnepélyes keretek között írta alá az együttműködési megállapodást a Curie Tehetségsegítő és Oktatásfejlesztő Közhasznú Alapítvány elnökével.

A Curie Alapítvány mint tehetségpont működik, s a Közoktatásért Alapítvány NTP-OKA-IV. pályázatán elnyert projektjének részeként vállalja az együttműködő iskolák számára, hogy segítséget nyújt a tehetséges tanulók felkutatásában, fejlesztésében, gondozásában.

A Szolnoki Főiskola a TÁMOP-4.1.1/A pályázatán elnyert projektjének címe: „Munkaerő-piaci igényekhez

alkalmazkodó integrált hallgatói és intézményi szolgáltatásfejlesztés”, mely lehetőséget biztosít iskolánk és a főiskola együttműködésére a későbbiek során.

Egy együttműködési szándéknyilatkozat aláírására került sor a két intézmény között.

A megállapodás értelmében a Szolnoki Főiskola, mint Regionális Tehetségpont együttműködést ajánl iskolánk tehetségsegítő munkájához szakmai és/vagy pszichológiai jellegű támogatás formájában.

Nagy örömmre szolgál, hogy ezen megállapodások létrejöttek, hiszen iskolánk számára rendkívül fontos tehetséges tanulóink felfedezése, megtartása, fejlesztése.

Bízom benne, hogy az együttműködés által megnyíló lehetőségek a szülők körében is pozitív visszhangot kelt.

*Timárné Fischer Magdolna
intézményegység-vezető*

Rákóczi Folk Kupa

„Rákóczi Folk Kupa” elnevezéssel rendezte meg a Rákóczi Néptáncgyűttes szombat délután azt a „sportos-táncos” rendezvényt, melyre több környékbeli néptáncgyűttes fogadta el a meghívást. Vadász Istvánné ÁMK igazgató rövid köszöntő szavai után az alaphangulatot a helyi táncosok meglepetés produkciója alapozta meg. Ezek után a lányok röplabdában, majd a fiúk fociban mérték össze tudásukat. A délután során még a Mikulás is ellátogatott hozzánk. Eredményhirdetést

követően táncház következett a Sodrással, majd retro disco zárta a mozgalmas napot. Köszönjük vendégeinknek, hogy eljöttek hozzánk (Szandaszőlös, Cuháré, Tisza Szolnokról és a Nagykun Kisújszállásról). Reméljük legalább olyan jól érezték magukat, mint mi, a vendéglátók.

A rendezvényt támogatták: Vadász Istvánné, Szabados Károly, Novák Gyula, ÁMK, RákócziFalva Város Önkormányzata
Hőnyiné Nagy Erzsébet

ISKOLA

Barát at úrból

Élt egyszer egy lány, akit Emmának hívtak, s kinek nem voltak barátai, mert szemüveges és kövér volt. Egy késő őszi délután Emma magányosan

elindult sétálni. Amint szomorúan lépkedett, észre sem vette, hogy már órák teltek el, s a házak egyre ritkábban követték egymást, mígnem teljesen

elfogytak. Mikor Emma kiért a falu szélére, már egészen besötétedett, kicsit félt a sötétben. Lekuporodott egy nagy fa tövében, ekkor furcsa cérnavékony hangot hallott, amitől nagyon megijedt. Ám kíváncsibb volt, mint amennyire félt, ezért óvatosan elindult a hang irányába. Mikor már egész közelről hallotta a motoszkálást egy bokor mögül, megállt, és bekukucskált. S ekkor megpillantott egy furcsa zöldszínű kislányt, nagy vörös szeplőkkel, és

sárga szarvakkal. A kis idegen épp egy úrhajó romjai mellett sírdogált, amely lezuhant, és teljesen tönkrement. Emma közelebb lépett, és megszólította:

- Szia, te ki vagy, és miért sírsz? A furcsa idegen félénken válaszolt:

- Gigi vagyok, és az úrhajóm lezuhant, ezért nem tudok hazamenni a Marsra, pedig a szüleim már várnak. Emma nagyon megsajnálta újdonsült ismerősét, és hazavitte otthonába. Elrejtette a szobájában, hogy senki meg ne lássa. Nagyon szoros barátságot kötött a két kislány. Ettől a naptól kezdve a mi Emmánk sosem volt magányos, nem érdekelték az iskolában csúfolódó gyerekek. Ahogy teltek a napok, Gigi egyre gyakrabban nézte az égen a csillagokat, éjszakánként pedig kilopózkodott, és szomorúan bámulta az égboltot. Emma napról-napra szomorúbbnak látta Gigit, s bár ő nem mondta, Emma mégis nagyon jól tudta, hogy miért szomorú a kislány. Ezért elhatározta, hogy titokban mégiscsak megjavítja Gigi

úrhajóját. Mivel egyedül nem sikerülhet, szólnia kell a papájának. Részletesen elmesélt mindent az édesapjának, aki csodálkozva nézett rá, majd elindultak együtt megkeresni a lezuhant masinát. Emma apukája sosem látott még ilyen gépet, de nagyon jól értett a javításhoz. Teltek a napok, a hetek, míg egy nap elkészült az úrhajó. Emma tudta jól, hogy ez mit jelent, el kell búcsúznia egyetlen barátjától. A búcsú napján nagyon korán kelt, hogy minél több időt tölthessen Gigivel. Nagyokat játszottak, sokat beszélgettek, s mikor már esteledett, Emma kézen fogta kis barátját. Elindultak arra a helyre, ahol először találkoztak. Amikor Gigi meglátta a megjavított úrhajót, már rájött, hogy miért vannak ott. A kislány hálásan ölelte meg Emmát:

- Nagy örömet szerezte nekem, ezt sohasem felejttem el. Én most elmegyek, de valahányszor magányos leszel, nézz fel az égre, én ott leszek fent. Emma annyira zokogott, hogy nem tudott válaszolni. Gigi levett az orráról egy szép, nagy, vörös szeplőt, és átadta Emmának, a szíve fölé helyezte, ahol csak ő láthatja, senki más.

- Erről mindig eszedbe fogok jutni, sosem leszel egyedül. Majd beszállt az úrhajójába, és egészen addig integettek egymásnak, míg a masina teljesen el nem tűnt a csillagok között.

- Sosem foglak elfelejteni kis barátnóm, kiáltotta Emma, bár ezt Gigi már nem hallhatta, mert nagyon messze járt. Emma ajándékba kapott szeplőjét nézegetve lassan hazaballagott. Nem volt szomorú, mert tudta, hogy barátja már nagyon boldog valahol a szüleivel.

Másnap vidáman ment az iskolába, mert neki volt a világon a legszebb szeplője.

Méhesi Rebeka 5.a

Versenyeredmények

Még alig kezdődött el a tanév máris szép sporteredményekkel büszkélkedhetünk néhány tanulóink jóvoltából.

Molnár István Patrik 6. osztályos tanuló

serdülő:

• szeptember: Győrfi Tibor emlékverseny, Nyírbátor-páros 2. hely

újonc:

- augusztus: évnnyitó Csergő Kupa, Budapest- I. hely
- augusztus: mini Európa-bajnokság, Franciaország- 36. hely
- november: Újonc Top 12, Budapest-10. hely

Hegedűs Dániel 3. osztályos tanuló

- II Össz-Knockdown Karate Utánpótlás Bajnokság, Bushido Európa Kupa Gyerek-III-2002 Fiú Extra nehéz: II. helyezett

Eredményeikhez gratulálunk!

Iskolánk 4. osztályos csapata a Tiszaligeti Napok rendezvényén 1. helyezett lett „Tűzharc” kategóriában

Elmegyünk egymás mellett, élünk bezárva saját kis világunkban üvegfalak mögött. Észre sem vesszük, mi minden rejtőzik másokban és saját magunkban. Párhuzamos életutak a végtelenben találkoznak.

Szerencsére ezek a párhuzamosok néha összeérnek. Néhány hete kaptam az egyik közösségi portálon üzenetet egy általános iskolai osztálytársamtól. Csodálatos fotókat

Színek, Álmod, Szerelmek

küldött. Ő maga készítette. Micsoda művészet, micsoda szépérzék szorult beléje! Megígértem, szervezek kiállítást, hogy fel tudja szabadítani lelkében szunnyadó érzéseket és tudtára adni mindezt országnak-világnak.

A szavakat, ígéreteket tett követte, december 6-án megnyílt a rákóczi falvai Vigh Katalin fotókiállítása Színek, Álmod, Szerelmek címmel a Varsány Közösségi Ház pincegalériájában.

Hönyi László alpolgármester úr, a kiállítás megnyitója, Kata egykori tanára úgy fogalmazott, jó látni, ha az egykori diákok felnőnek, felnőtté válnak és megtalálják helyüket az életben. Külön büszkeség tölti el, mikor az egykori diáktársak összefogása ilyen minőséget produkál.

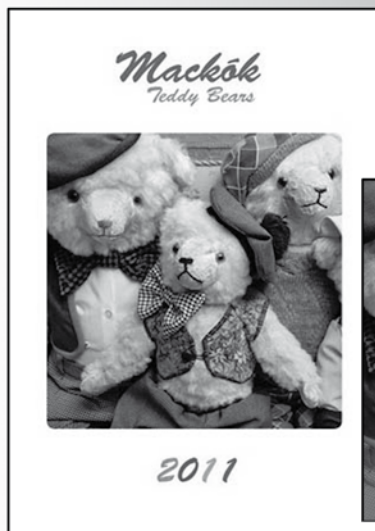
Köszönet mindazoknak, akik a kiállítás megnyitóját megtisztelték jelenlétükkel. Azok pedig, akik nem voltak, január 14-ig bepótolhatják lemaradásukat.

Külön köszönetet mondunk támogatóinknak, a szolnoki Cora áruháznak, a Makomp-Szer Kft-nek és a design-ért Totisnak.

Mondi

Kedves Barátunk!
Elkészült a Dörmi Bábszínház új darabja,
a **Pipás Bálint**.
Először december 21-én, 17 órákor láthatják
Rákóczi falván a Varsány Közösségi Házban,
ahová mindenkit szeretettel várunk.
Üdvözlettel: Macimúzeum

Százsorkép kiadó gondozásában megjelent egy 2011-es falinaptár és egykalendárium is, mely a rákóczi falvi B.A.P Macihad Macimúzeum mackóiról készült. Az igényes kiadványt ajánljuk minden medvedkedvelőnek, valamint cégek karácsonyi ajándékának is. **Megvásárolható a Macimúzeumban.**

Kalendárium:
mérete: 10,5 cm x 15 cm
ár: 1890 Ft

Naptár:
mérete: 22 cm x 22 cm
ár: 1490 Ft

KÖZÖSSÉGI HÁZ

Anyám és Nyulam - A nyúlön túl (demo 2010)

Anyám és Nyulam

Tagok:

Ágoston Lilla - ének

Erdei Dávid - doromb, didgeridoo, török ney, perzsa ney, torokének, bansuri

Háklár Tamás (Hápi) - gitár

Imrei Johanna - hegedű

Kecskés István (Stefán) - basszusgitár

Matteikat Dániel (Matej) - darbuka

Novotny Tamás (Salamon) - furulya, moldvai kaval, perzsa ney, xaphoon

A 2007-ben alakult Anyám és Nyulam zenekar repertoárját eleinte moldvai dallamok alkották, majd megszülettek az első szerzemények: kezdetben instrumentális, majd énekes dalok. Már korán kitűntek pályatársaik közül különleges zenei stílusukkal illetve a megszólaltatott hangszerek széles skálájával. Idén nyáron vették fel első demójukat Szolnokon Süle Dávid stúdiójában.

Egy az egyben készült a felvétel, így aztán nagyon élő, spontán, lüktető lett az anyag. A demo címe is árulkodó lett, klasszikus filmes ismeretekből nincs hiány, és a humorérzékük is rendben van. Sem borító, sem számsorrend nem állt rendelkezésemre, így a myspace-es sorrendet veszem figyelembe.

Igazi klasszikussal kezdődik az anyag, a Karalábé című szerzeménnyel. Lassú középtempóval indul a dal, a dallamot a hegedű és a furulya viszi, majd a „refrénnél” (már ha lehet instrumentális muzsikánál refrénről beszélni) felpörög a tempó és moldvai dallamok hívogatnak táncba. Igazi koncertfavorit a Karalábé, bulizós, pörgős dal.

A Vasból van egy Mikhail Nuaima vers feldolgozása. Ágoston Lilla gyönyörű hangja elvarázsolja a hallgatót. A melankolikus dallamokból pillanatok alatt váltanak a torzított gitár-basszus alapokra érkező szólókra, hogy aztán újra visszatérjenek a lassú, érzelemdús zenei világhoz.

A Féling is ismerős lehet a koncertre járóknak, a szintén instrumentális dal középtempóval indul, ami fokozatosan gyorsul, pörög fel, hogy egy kemény groove kiállással oldják az eszeveszett tempót, majd visszatérnek a kezdő középtempóhoz, hogy aztán újra elkezdjenek pörögni... Táncra, táncra fel! Előben süt ez a dal igazán, koncertek kedvence már most a moldvai dallamokkal operáló szerzemény.

És jön a Dunai szél! Bekúsznak a dallamok a szobába, bebújnak az ember bőre alá, beleragadnak a hallgató fülébe és kitörölhetetlenek lesznek. Egyszerűen gyönyörű!

A Fókátánc újra egy ének nélküli szám, táncmuzika hangulatot sugároz, szinte látja az ember maga előtt, ahogy az emberek nagy kört alkotva táncolna, forognak körbe-körbe. Itt is a

furulya viszi a dallamokat, majd egy kiállításban a doromb adja a ritmust, erre hozza Johanna a hegedűfutásokat, majd berobban a torzított gitár és a furulya. A furulya és a hegedű felváltva viszik a dallamokat, a többiek pedig betonbiztos alapokat biztosítanak.

A Sej is ismert szerzemény, dallamok terén a hegedű dominál, aztán bejön a képbe a furulya és hol az egyik, hol a másik viszi a prímét, néhol pedig együtt. Ez is táncba hívogató dalocska változatos ritmusokkal.

Újra Lilláé a főszerep egy moldvai népdal feldolgozásában. A didgeridoo misztikus háttérrel varázsol a csodálatos dallamoknak, aztán egyenként csatlakozik a többi hangszer. Kicsit keleties a dallamvilág, Moldván is túlnyúlóan, inkább az Ezeregyéjszaka meséit megidézve. Ez a Napot is szeretek.

A végére hagyták a másik nagy közönségkedvencet, az Ötgyedyet. Hogy tényleg ötgyedy-e a dal ritmusa, nem tudom, de ez is moldvai dallamokból építkezik, a táncmuzika hangulat itt is tetten érhető. Kitűnő lezárása az egész anyagnak.

Amikor idén márciusban a Rackajam előzenekara voltak, Ferenczi Gyuriék elismerésüknek adtak hangot a látottak-hallottak kapcsán. Ez az anyag is csak megerősíti, valami nagy dolog van itt készülében. A hangzás jó, demós anyaghoz képest meglepően az (bár ami mostanában Süle Dávid kezei közül kikerül, több mint figyelemreméltó), minden hangszer, minden hang a helyén van. Bár a koncertek hangulatától kissé elmarad, alapozáshoz, az élő bulira való ráhangolódáshoz kitűnő, de önmagában is élvezhető hallgatnivaló.

A demó meghallgatható a <http://www.myspace.com/anyamesnyulam> oldalon, vagy az anyamesnyulam@gmail.com e-mail címen lehet a zenekarral felvenni a kapcsolatot.

Mondi

A VÁROSI KÖNYVTÁR 50 ÉVES

Többmilliós fejlesztés pályázati pénzekből

Ötven esztendővel ezelőtt jött létre a mai városi könyvtár elődje Rákóczifalván. A fél évszázad alatt sok mindenen keresztül ment az intézmény: számtalan telephelyen működött, új helyre költözött, majd megint új helyre, összevonták más intézménnyel s aztán egy másikkal, majd megint költözött. Egy dolog azonban nem változott: a település legdemokratikusabb intézményeként várta és várja a látogatókat. A könyvtárban nincs különbség olvasó és olvasó között: szegény és gazdag, idős és fiatal, munkás és értelmiségi egyaránt megtalálja a tanuláshoz szükséges segítséget, az olvasnivalót, a szakkönyveket. Kisvárosunkban minden kilencedik ember beiratkozott olvasója a könyvtárnak!

Az intézmény vezetője és dolgozói rengeteg időt és

energiát fordítottak arra, hogy megfelelő pályázati forrásokat találjanak a könyvtár fejlesztésére. Az elmúlt 8 évben sok-sok millió forintot sikerült fejlesztésekre fordítanunk. Pályázati pénzből vásároltuk meg a fénymásolóinkat, a legmodernebb számítógépeket, nyomtatókat, szkennereket, webkamerákat, faxgépet, spirálozót.

A leglátványosabb fejlesztés az idén ősszel valósult meg. A könyvtár alapterületét egyharmadával bővítettük, s így külön gyermekrészleget, s külön számítástechnikai termet tudtunk kialakítani.

Két sikeres pályázatunknak köszönhetően valamennyi bútorunkat kicserélhetjük. Újkönyvespolcok, kölcsönzőpult, médiaszekrény, olvasótermi asztalok és székek, folyóirattartó – mind-mind megújul.

De nem csak a berendezés újul meg a könyvtárban! Az új, tágas gyermekrészlegetben (szintén pályázati támogatással) számtalan változatos gyermekprogramokat valósítunk meg. A fotókon a két második osztály részvételével megvalósult író-olvasó találkozó, illetve az ahhoz kapcsolódó kézműves foglalkozás látható.

Császiné Csáti Réka

SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÁS

Beköszöntött DECEMBER

*„Tél, tél, tél, tél,
Honnan jöttél?
Tereld el a szeleket
ne fújjanak hideget!”*

December hónapja mindig mozgalmasabb, mint bármely másik hónap. Közeleg az év vége, az éves számadás. A várakozás, az ünnepre való készülődés, a sürgés-forgás, süteménysütés, díszek készítése, környezetünk feldíszítése, a lakók és dolgozók számára is nagy izgalommal telik az idő. A beszélgetések, többnyire a család és a gyerekek körül forog. Különösen akkor, ha az iskolások, vagy az óvodások látogatják meg az időseket. Így volt ez most is. Az iskola négy

tanulója – Faragó Lilla, Ligetfalvi Annabell, Tóth Adonika, Jeges Eszter, - a 6.b osztályból, egy zenés kis műsorral lepte meg a lakókat, a klubtagokat. Ünnepeztünk mindkét helyen névnapot, születésnapot, téli verseket hallgathattak Mezei Angéla, Katonáné Piroska, Kovácsné Erzsike, és Szabóné Marika előadásában. A klubtagokat a nyugdíjváltozásokról Nyolcas Istvánné tájékoztatta. Meglátogatta az Otthon lakóit a MIKULÁS bácsi, két krampusz segített az ajándék kiosztásában. A közelgő ünnepre adományba kaptunk fenyőfát, a mézeskalácsot, a zserbót megsütöttük, hogy az ünnepi ebéd után a hozzátartozókkal, dolgozókkal együtt elfogyaszthatják a lakók.

Ezen az estén boldog minden ember,
Kint a harctereken elhallgat a fegyver.
Minden lakást betölt a fény,
S az emberekben él a remény.

A szeretet eltölt mindenkit.
Az ember nem gyűlöl senkit.
Mindenki örömmel ajándékoz
A szép fenyőfán is gyertya csillog.

A karácsony a szeretet ünnepe,
És ilyenkor mindenki ünnepel.
Ezen a napon minden újra ébred,
S miről azt hitted elveszett, szép lesz.

A harag megszűnik az emberek között,
Mert a Földre szeretet költözött.
Az egész Földön tartják ez ünnepet,
Ma kibékülnek a népek, s nemzetek.

De meddig tart e béke s ez az öröm?
Csak addig, míg a karácsony elköszön?
Igen. Ma addig. De holnap tovább!
Az ember még megéri a szeretet korát!
(Kis-Takács Erzsébet: *Karácsony este...*)

Kívánunk mindenkinek békés, boldog karácsonyi ünnepeket, és egészségben gazdag új esztendőt! A Gyermejjóléti és Szociális Szolgáltató Központ dolgozói, és a gondozottak.

Kertbarátkör hírei

A rákóczipalvai Kertbarátkör 2010. december 4-én tartotta évvértékelő összejövetelét, egyben fennállásának 20. évfordulóját. Az ünnepi rendezvényen jelen volt Dr. Szent-Miklóssy Ferenc, a Kertészek és Kertbarátok Országos Szövetségének elnöke.

Meghívott vendég volt Jánosiné Dr. Bene Ildikó országgyűlési képviselő, Iváncsik Imre országgyűlési képviselő, Krizsán József Rákóczipalva polgármestere, Hőnyi László alpolgármester, Vadász Istvánné AMK igazgató, önkormányzati képviselő, Bíró Tiborné önkormányzati képviselő, valamint Bodács István és Tóth Lajos a Kertbarátkör megalakulásának támogatója. Ugyancsak körünkben üdvözölhettük a Jászsági és Hajdúsági Kertbarátkörök, valamint a helyi civil szervezetek képviselőit és a határon túli magyar barátainkat.

Az ünnepség alkalmával a Kertészek és Kertbarátok Országos Szövetségének elnöke Elismerő Oklevelet és szakkönyveket adományozott, melyek közül az egész tagságot érintő oklevelet mutatjuk be.

Simon György a Kertbarátkör vezetője is erre az alkalomra készült Oklevéllel köszöntötte a munkájukat kiemelkedően végző tagokat. Ezen kívül Emléklapot nyújtott át minden kedves vendégnek és a résztvevőknek.

Foto: Hőnyiné Nagy Erzsébet

Az ünnepi műsor hangulatát a Rákóczi Néptánc Együttes 5-6. osztályos tanulói fellépése, Daridáné Marika – Merenáné Erzsike vidám jelenete, Békési Vivien – Békési Réka Zumba és Hastánc bemutatója, a Búzakalász Citerazenekar előadása, valamint Táboriné Piroksa néni verse tette színesebbé. Ezúton köszönöm meg minden közreműködő munkáját és további sok sikert kívánok.

Megköszönöm minden kedves vendégnek, hogy meghívásunkat elfogadták, és ezen a jeles ünnepségen együtt ünnepelhettünk.

Simon György
 Kertbarátkör vezetője

CIVILELK

Tábori Béláné

JUBILEUMI KÖSZÖNTŐ

Barátainak, a Kertbarátkör tagjainak

Drága Barátaim! Kedves mindannyian!
E köszöntő kis verset a mai napra írtam.
Rímes soraimmal Titeket köszöntlek,
S örülök, hogy ma itt, - köztetek lehetek.

Engedjétek meg, hogy nosztalgiázhassak,
S az elmúlt 20 évre visszailleszthassak.
Munkátokat ismerem kezdetektől fogva,
Férjem által, - ki ezt a kört – útnak indította.

Bodács István polgármester volt ki kigondolta,
Addig addig erősködött, hogy megvalósította.
Azzal érvelt, - mit Szanda tud, azt – Rákóczi is tudja,
Nálunk is van sok kertbarát, még felül is múlhatja.

Hát ha felül nem is múlta, - de ott járt a nyomában,
Sok okos és jó gondolat volt a kis csapatban.
Tanfolyamok, kiállítás, termék bemutatók,
Borversenyek, Lovasnapok, Gazda-találkozók.

A Kör működése néha akadozott,
És vezetősége is gyakran váltakozott.
De mindég talpra állt a maroknyi kis csapat,
Nagyon sokat köszönhattünk az Önkormányzatunknak.

Komoly változás volt a Kör életében,
Mikor Simon Gyuri állt a Kör élére.
Rendszeressé váltak a nagyobb rendezvények,
Ez sokat segített a munkák elismerésének.

Szaporodtak a Barátok, bővült a kapcsolat,
Meyén kívül, s külföldön is – találtak társakat.
A helyi rendezvényekben is az elsők között állnak,
Sokat köszönhetünk ezért a Simon házaspárnak.

De nem csak a férfinép ért el sikereket,
A kör női tagjai is nagyon sokat tettek,
Süteményt sütöttek, kalácsot, pogácsát,
Borversenyeken a zsűri elé tárták.

Számtalan sok program volt itt 20 év alatt,
De leghíresebb, - sikerebb – a borverseny maradt.
Nem sok település dicsekedhet ezzel,
Mindig „teltház” volt itt minden rendezvényen.

Húsz év! Hosszú idő az ember életében,
De még sokkal hosszabb egy kis közösségben,
Éppen e tény, - ez a dolog – csodálatos benne,
Egymás kezét fogva, - egymásra figyelve.

Köszönet mindazon támogatóinknak,
Kik e húsz év alatt velünk – vállvetve dolgoztak,
Kisvállalkozóknak, az Önkormányzatunknak,
Kik – a mai napig – társként velünk vannak.

Kedves mindannyian! Kedves Jubilálók!
Az Isten áldása szálljon Titeátok.
Adjon néktek erőt, és jó egészséget,
A munkában szerencsét, és hosszú boldog életet.

20 éves szívetek még sokáig dobogjon,
Dolgos két kezetek soha ne fájadjon,
Táncos lábaitok soha ne zsibbadjon,
Jókedv és szerencse soha el ne hagyjon.

Szerető szívetek a közösség motorja,
Segíteni egymást – egyre azt dobogja.
Dobogjon hát együtt, még nagyon sokáig,
Az emberi élet végső határáig.

Zárom köszöntőmet, amit írtam néktek,
Remélem még párszor eljövök közétek,
De ha nem tehetem, majd gondolok rátok,
Mindannyiótoknak szívből gratulálok.

Rákóczifalva, 2010. december 4.

Tájékoztató

Tájékoztatjuk a lakosságot, az érdeklődőket, mindazokat, akik eddig is támogatták, és ezután is szándékukban áll támogatni a „Rákóczi Diákjai Alapítványt, hogy lesz Alapítványi bál, de most másképpen.

A „Rákóczi Diákjai” Alapítvány Kuratóriuma a hagyományoktól eltérően ebben az évben tavasszal rendezte meg évi szokásos bálját, ezért a Kuratórium döntése és a II.Rákóczi Ferenc Általános Iskola és AMI 2010./2011. tanév munkatervében a bál tervezett időpontja 2011. február 12. A Rákóczi Lap 2010./9 számában értesültünk róla, hogy a Rákóczi Lovasai Novák Gyula vezetésével (senkivel nem egyeztettek), ugyanerre a napra „összefogásra hívjuk fel a város nem kiszámú civilszervezeteit és lakosságát, melynek bevételét a város legfiatalabb lakóinak komfortérzetének javítására fordítanánk.” A Kuratórium véleménye szerint nem lenne szerencsés egyik félnek sem, ha egyazon napon kerülne megrendezésre mindkét bál, hisz mindenkinek az a célja, hogy minél több bevétele legyen, amit nemes célra használhat, jelen esetben, hogy a település gyermekei megfelelő játszótérrel, megfelelő játékeszközökön játszhassanak. Az iskola vezetése megbeszélést folytatott

Novák Gyulával, a „Rákóczi Diákjai” Alapítvány Kuratóriuma megvitatta a kialakult helyzetet, és következő döntés született: megállapodást köt a civil szervezettel, és a civil szervezettel összefogva, az iskola pedagógusai, a pedagógiai munkát segítő dolgozói ugyanúgy, mint minden alkalommal minden erejükkel, tudásukat adva a bál sikere érdekében dolgoznának, hogy a bál a megszokott, az elfogadott programokkal, színvonalon várja az érdeklődőket. A bál bevételét: a város közepén, az iskola hátsó udvarán lévő játszótér felújítására fordítanánk, ezzel egy biztonságos, a város minden gyermeke, valamint a városba látogató családok, gyermekek számára elérhető játszótérrel biztosítanánk. A játszótér a Macimúzeum felől megközelíthető, az iskolától egy esztétikus kerítéssel választanánk el, hogy a hét végén, az iskola udvarán idegenek ne tartózkodjanak, de hét közben szabad időben az iskola tanulói is önfeláldozóan játszhatnak ott.

A „Rákóczi Diákjai” Alapítvány, a tárgyi felszereltség javításához, tehetséges tanulók versenyeztetéséhez és a hátrányos helyzetű diákok nyári táboroztatásához nyújt anyagi támogatást, az idén az iskola udvarának, játszótérének javítását is támogatja.

Baloghné Gajdos Julianna a Kuratórium elnöke

RÁTE

*Rákóczifalva lakosainak
Áldott, Békés Karácsonyt, és
Bölg Uj Évet kíván a*

*Rászorulókat Támogatók Egyesületének
Rákóczifalvi Helyi Csoportja nevében:*

Páldi Ernőné

MESE

A tál

Egyszer volt, hol nem volt, messze, messze a hegyeken túl, ott, ahol a kurta farkú malac túr, ott volt egyszer egy picinyke falu.

Ebben a picinyke faluban pedig élt egy nagyon-nagyon szegény ember. Szegények voltak ugyan valamennyien, de ő volt a legszegényebb. A falu legeslegutolsó házában lakott feleségével és hat gyermekével, csendesen.

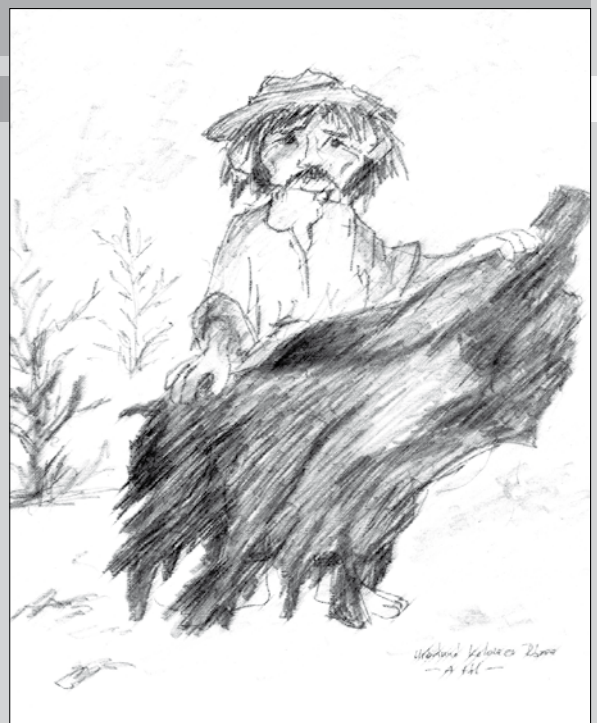
Az erdőre jártak gombászni, fát gyűjteni.

Egyik reggel a szegény ember rőzsegyűjtés közben talált egy jókora fárönköt.

Elkezdte kiánsni, kikapirgálni. Bizony alaposan elfáradt és késő délután lett, mire végzett vele. Hazagörgette. Napokig tartott mire megtisztogatta, leháncsolta. Mikor készen lett, el kezdett gondolkodni. Mit csináljon vele? Eltűzelné nagy kár lenne. Faragni kellene belőle valami szépet!

Törte a fejét erősen, míg végre kigondolta, hogy egy szép nagy tálat farag ebből a különleges nagy rönkből.

Először fejszével lecsapkodta a nagyját, majd vésővel, kalapáccsal látott neki. Finomítgatta, mintákat faragott bele. Egész télen ezen munkálkodott.

MESE

Tavasszal végre készen lett a tál, amihez foghatót még elképzelni is nehéz lenne. Gyönyörű volt! Gesztenyebarnára pácolt, faragott, valódi remekmű.

A szegény ember kedvtelve nézegette, forgatta. Végül szomorúan, ölébe ejtett kézzel csak ült, ült a szobában.

- Ejnye apja, hát mi lelte kendet? Olyan szomorúan ül itt, mint aki elveszítette valamijét.

- Hagyd el anyja! El is veszítettem! El bizony! Hiszen mit is kezdhethénk mi ezzel a gyönyörű nagy tállal? Mit csinálhatnánk vele? Mit tennénk bele? Hiszen semmink sincs!

Az asszony nem volt ennyire borúlátó. Megbökte a párja vállát és így szólt:

- Vigye el kend a királynak! No hát! Csak ád érte valamit! Hmmm?!

A szegény ember gondolkodóba esett. Nem is mond ez az asszony bolond dolgot. Hát persze, hogy elviszi a királynak!

Fel is kerekedett. Megmosakodott, a ruháját is rendbe cibálta, meg is simakodott. Így indult a királyhoz, hóna alatt a tállal.

Az ajtónállók tüstént beengedték, amikor megtudták, hogy ajándékot hozott a királynak.

Kerekre nyílt a felségség szeme is, amikor meglátta a szegény embert a tállal.

- Felsőges királyom, életem, halálom kezébe ajánlom. Felsőgednek hoztam ezt a tálat. Téged illet uram! Neked faragtam. Fogadd el kérlek!

A király ránézett a szegény emberre, aztán a táltra. Kezébe vette, forgatta, s valóban gyönyörködött benne.

Észrevette bizony rajta a sok munkát, s hogy hozzáértő, sőt, szerető kézzel faragták. Látta a szegény ember könnyben úszó szemeit, ahogy a munkájára néz, és döntött.

- Na, szegény ember, köszönöm, hogy elhoztad ezt a szép munkát. El is fogadnám, hidd el, de nem tudnék mit kezdeni vele. Te magad is beláthatod: Nem mutatna jól az asztalomon a sok kristály és porcelán között.

A szegény ember felnézett furcsán csillogó szemekkel és némi bánattal a lelkében visszavette a tálat. Ez is indult volna, de a király megállította.

- Te szegény ember! Várj csak! Így azért csak nem engedlek el! Szolgák! Rakjátok bele a tálat ezüst pénzzel. Ezzel köszönöm meg neked szegény ember az ajándékot.

A szegény embernek földbe gyökeredett a lába.

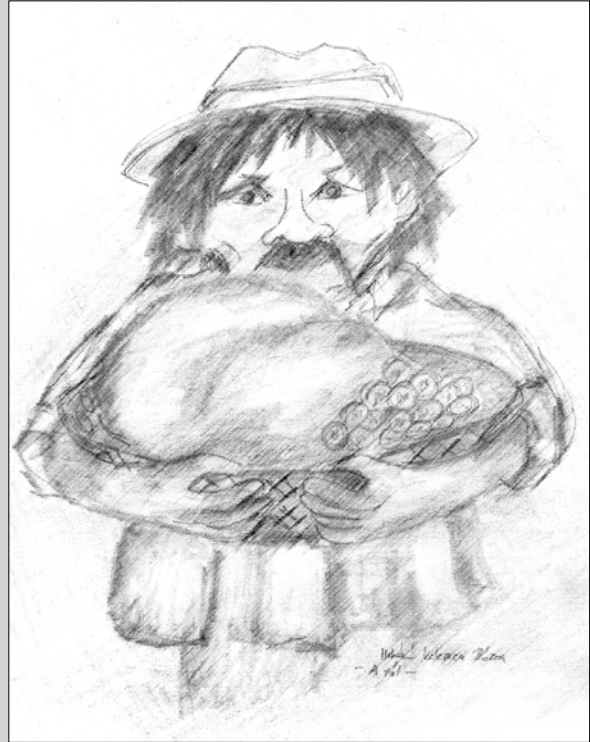
- Uram királyom! Milyen ajándékot? Hiszen nem is fogadtad el a tálat!

- Azt nem! De hogy a legdrágább kincsedtől akartál megválni azért, hogy nekem örömet szerezz, ez ajándék. Ezt elfogadom. Cserébe megjutalmazlak. Azonban van egy kérésem hozzád. Hazafelé menet adj ebből az ezüst pénzből annak, akit érdemesnek tartasz rá.

A szegény ember vitte a tál ezüst pénzt boldogan, szinte repült hazáig.

Az erdő szélén megpillantott egy koldus asszonyt. Eszébe jutott a királynak tett fogadalma. Odaballagott és a sóbálvánnyá dermedt koldusasszony ölébe szórt egy maréknyi ezüst pénzt.

- Várj te szegény ember! – kiáltott utána az asszony. – Az Isten áldjon meg ezért a cselekedetedért! Jó tett helyébe jót várj! Azt kívánom neked, hogy ha kifogy a táladból az ezüst pénz, az, amit először beleteszel, soha ne fogyjon ki belőle.

A szegény ember ahogy hazaért, bevitte a tálat a kamrába, de előbb kivette belőle az ezüst pénzt és az üres ládafiába tette.

Hol is találhatta volna meg a feleségét. A kemence mellett éppen a kis cipőkat szedte ki a kemencéből. Megörült az urának nagyon.

- Jaj, de jó, hogy itt van apja! Az utolsó pár véka lisztet sütöttem meg kenyérnek. Na! Mit adott a király?

A szegény ember rendre elmesélt mindent az asszonynak. Arról azonban egy szót sem szólt, hogy találkozott egy koldussal. A kamrából előhozta a tálat (persze üresen), az asszonyka rögtön ráfordult.

- Hát hova tette kend a pénzt?

A szegény ember huncut mosollyal elé tette a pénzes ládikót, tele az ezüst pénzzel.

Bezzeg kivirult az asszonypajtás szeme. Hát még mikor a szegény ember elmesélte neki azt, amiről eddig hallgatott.

- Hát aztán mit akar kend a tálba tenni apjukom? – kérdezte nevetve az asszonyka.

- Mit e? Hát egy szép ropogós héjú kenyeret, meg egy marékkal ebből e! – És belemarkolt az ezüst pénzbe.

A koldus asszony áldása bizony szerencsésekké tette őket. Többé nem is volt gondjuk. Mindig volt az asztalon kenyér, mellé meg egy kis pénz is.

Ennyi volt, mese volt. Mert ha igaz volna, az én mesém is tovább szólna.

De azért pilleszárnyon, ha a szemed lehunyod, bármikor eljuthatsz a mesék csodálatos birodalmába, Meseországba.

Urbánné Kelemen Rózsa

Az Ön készülékében van a hiba

Nem a nyertes oldalon áll Rákóczifalva, mert 20 éve nincs koncepció. Ötletek voltak és közöttük voltak jók is, de mint kiderült, nincs kitartás. Olyan emberek, akik tűzön-vízen kitartanak elképzelésük mellett.

Mezőgazdaság, ipar, turizmus? Ez mind megoldás, de ezt csinálni kell, nem fog magától működni egyik sem. Nem a pénz dolgozik, hanem szorgos kezek eredményeként indulhat el a fejlődés a településen. Ezt kell összefogni, mert egyik nem zárja ki a másikat, sőt, erősíti, hiszen a megtermelt javakat a turizmuson keresztül is el lehet adni, az is egy felvevő piac. Az látszik, csak a minőségi áruk eladhatóak, ez értendő a turizmusra is.

Az, hogy nincs mit látni Rákóczifalván, ez nem igaz, csak nincs felismerve. Az ide érkezőnek mire van szüksége, és azt ajánlani kell tudni. A Tisza ártere a hegyekben élőnek csoda (ez igaz fordítva is!).

Alapvető probléma, a település nem volt jól reklámozva, a lehetőségek tálalása nem ért célba, így elkerültek bennünket befektetők és vendégek egyaránt. Ez Rákóczifalván lett összehozva, ezt nem háríthatjuk más településekre, ez helyi felelősség. Ez lehetőség volt, mert Rákóczifalva nem a béka segge alatti települések egyike volt, ezt az itt élők tették azzá.

Óriási hiba a pénzre fogni, a döntésekben rejlik a probléma és a kivitelezésben.

A világban történt változásokra alapvetően rossz felismerések történtek. Erre már 1985 körül is találunk össznépi félreértelmezést. Aki tehette, Ausztriából Gorenje hűtőt, rágógumit, Gold Fassl sört és egyéb haszontalanságot hozott, nem látásmódot, szerszámot, gondolkodást. Ez 25 éve történt.

Nostradamus Bégetés a pokolból 2010

- I. Legújabb kutatások be fogják bizonyítani, hogy az orosz sztyeppéről is elzavartak bennünket 895-ben.
- II. Kulcsár Attila pere 8 éve folyik, úgy tűnik a Naprendszer összeomlása előtt nem várható ítélethirdetés.
- III. Kanadai felmérések szerint a felnőtt lakosság 25 %-a funkcionális analfabéta, ja, a 75 %-a pedig nem is olvas.
- IV. Globális felmelegedés és elsivatagosodás fenyegeti az országot, mondták a tudósok. Mint kiderült, jobb lesz autó helyett ladikot venni.
- V. Nem kell a nyugdíj miatt izgulni, mert ez nem lesz, de ebből kifolyólag az otthonukat elveszítik az emberek, mert nem lesz miből fizetni a költségeket.
- VI. Elindult a Valóvilág és tényleg igaz, mert senki nem beszél munkáról.
- VII. Jövőre nem emelik semminek az árát .... emelkedik az segítség nélkül is.

Balázs Antal

Már akkor sem a teljesítmény volt fontos, hanem a látszat. Csak úgy tűnjön, mintha gondolkoznánk, dolgoznánk és főleg élénk.

A világ huncut is és ráébredt pillanatok tört része alatt, a magyarokat lehet szívatni. Meg is teszik. A magyarok nem ismerik fel valójában ki az ellenfél, mert a jól menő nyugatinak hajbókol, akivel egy utcában lakik, annak meg nem is köszön. Hogy lenne itt termelés, turizmus? Sehogy.

Azért drukkolni, hogy ha neki nem sikerül, akkor a másik is dögöljön meg a tehenével együtt. Ez tragédia.

Mindenki előtt világos, a sport egy nemzet gerince. Helsinki 16 arany! Mára ez is elavult. Ok a magyar gazdálkodásban van, nem a szerb, olasz, vagy kínai... a magyarban rejlik a hiba.

A világtörténelemben népek, birodalmak tűntek el, hogy egy nép fennmaradjon, azért tenni kell. Ez kicsiben, helyi szinten is így kell, hogy működjön. A sültgalambot nyugati bankok húzták el az orrunk előtt és maradt az adósság, még csont sem maradt.

Beszélhetünk összefogásról, amikor az emberek döntő többsége nem is érti miről van szó, pedig ha nem lesz változás, a település teljesen elértéktelenedik és előregszik.

Intő példa a rengeteg eladó ház és a fiatalok elköltözése. Ez nem az alulfinanszírozás miatt történik, hanem annak hiánya, hogy mi a cél. Nem volt az elmúlt 20 évben megfogalmazva és elértéktelenedett a város.

Nagyon sok szorgalmas és jó gondolkodású ember él Rákóczifalván és ezek az emberek nem lettek megszólítva és tudásuk pedig nem lett hasznosítva.

A végére egy amerikai adat. Az Afganisztánban szolgáló minden amerikai katona 1 millió dollárba kerül Amerikának évente. Ezt átszámítva Rákóczifalva költségvetése (650 millió forint). Könnyen kiszámítható, hogy ebből a pénzből 3 amerikai katonát tudnánk finanszírozni egy éven keresztül. (No comment!)

Balázs Antal

Túróczi Annamária:
BENE

Jó vagy.
Jó vagy hozzám.
Okos szavakkal segítesz nekem.
Magad vagy az érző értelem,
s mint kedves kobold
játszol velem
hajam simítva.
(A cím jelentése: jó, jól van /latin/)

Tehát miért is vagyunk a világon? Teszi fel a kérdést Tamási Áron Ábelje egy egész trilógián keresztül, a fél világot bejárva, majd végül megkapja a választ, mégpedig: azért, hogy valahol legyünk benne. Olyan üzenetet és egyben útvalót hordoz magában az egy mondat, melyet minden magyar embernek zsebre kellene tenni, hogy bármikor kéznél legyen, és emlékeztessen bennünket erre. Év végéhez közeledve akaratlanul is elgondolkodunk mit tettünk, mit nem, az elmúlt évben, hogyan zárjuk a régit, és hogyan fogadjuk az újat. Igaz, nem a legjobb tél közepén újratölteni magunkat, hogy újult erővel kezdjük az évet, de érdemes próbálkozni vele.

Milyen feladatok várnak ránk a következő évben? Van, aki az oviból ballag, van aki középiskolába felvételizik, érettségire készül, államvizsgázni fog. Ígéretet tesz, hogy lefogy 5 kilót, új függönyöket vesz, lecseréli az autót, körbetatarozza a házat, megnősül, gyereket szül; és persze van, aki semmit sem csinál. Életünk mindennapjait ha akarjuk, ha nem, befolyásolja a pillanatnyi gazdasági, politikai, társadalmi helyzet. 2011 első felében Magyarország veszi át az elnökséget az Európai Unióban, így minden tekintet ránk szegeződik majd, és egyben újabb lehetőségeknek ad teret ez az eseménysorozat. Képviseljük értékeinket, Európa részei vagyunk. Érdemes elgondolkodnunk, hogy milyen része vagyunk a kontinensnek, és mit képviselünk.

Egyes országok lakói, egyes nemzetek lakói büszkén viszik hírnevüket a világban, büszkék arra, kik valójában, és mindent meg is tesznek azért, hogy ez így maradjon. Magyarországon egy világon egyedülálló társadalom épül: mint posztszocialista ország, a hirtelen ránk szakadt liberalizmussal és a jó magyar virtussal keveredve egy igazán ritka társadalmat hoz létre, az „ebben az országban semmi sem jó és semmi sem működik”

hozzaállást generálva és fokozva. Mindennek tetejébe része vagyunk egy integrációnak, melynek kerete kezd darabokra hullni, miközben lassan a világrangsor sereghajtójává válik. Válság van, tél van, év vége van, megszorítások jönnek, mennek: hajlamosak vagyunk negatívak lenni, elfelejteni értékeinket, melyek tudata nélkül valóban semmivé válunk. Sokan pedig attól várják a megváltást, hogy határon túlra vándorolnak, bármiféle öntudat nélkül.

Mit is kellene tennünk? Az elmúlt hónapokban akármerre jártam, akárkivel beszélgettem, mindig oda lyukadt ki a beszélgetés, hogy valami nem működik, valamit tenni kellene. De mégis mit? Az az egy biztos, hogy ha semmit se teszünk, valóban semmi sem fog történni. És csak magunkat okolhatjuk emiatt.

Év végéhez közeledve végezzünk hát számvetést, gyűjtsük össze mit tehetünk, mit kell tennünk, mit tehetnénk, hogy akár a közvetlen környezetünk, baráti társaságunk pozitív energiával töltődjön fel! Bár közhelyesen hangozhat, de segítsünk egymáson, főleg azokon a barátainkon, szeretteinken, akik ezzel a segítséggel előbbre jutnak, és végül közös, megérdemelt eredményben részesülünk! Legyünk büszke és méltó lakói Európa kontinensének, és éljünk úgy, ahogy az a nagykönyvben meg van írva: indítsuk újra a sokszínű, többértű, innovatív egyéniségekkel teli társadalmat, kultúrákat, melyek igazán európaiakká, bennünket pedig magyarokká tesz!

Összegzésül semmi mást nem kívánok az új évre, mint azt, hogy legyen mindenkinek terve, célja, mely előrelendíti, kitartása a megvalósításhoz, és méltó büszkesége az eredmények begyűjtéséhez. 2010-et pedig kívánom, hogy zárja mindenki békés, boldog karácsonnyal és meghitt ünnepléssel.

Hably Dóra

A „vasalóosztályon” jártam

Aminap kevésbé kedvelt háziasszonyi teendőimnek tettem eleget – vasaltam – és mint mindaz, amit kevés lelkesedéssel csinálunk, ez is balul sült el. Egy váratlan mozdulattal lelöktem a vasalóállványról a vasalót, ami a gravitáció törvényeinek engedelmességedre forró talpával a szőnyegre esett. A vasaló darabokra esett szét, de a talpa makacsul ragaszkodott a szőnyeggel való szoros érintkezéshez. Mindez este 8 óra tájban, amikor a reakció idő vésszesen lelassul, így ahelyett, hogy gyorsan felkaptam volna a szőnyegről, csak álltam felette érthetetlenül, és magamban dohogtam, miért pont velem történik mindez?! Sokáig nem állhattam tétlenül felette, mert a szőnyeg pörkölődni kezdett és kellemetlen szagokat eregetett. Erre mondják, a baj nem jár egyedül. Nemcsak a vasaló lett a kukacé, a szőnyegen is eggyel több folt van a kelletnél.

Muszáj volt új szerkezetet beszereznem. Megálltam az elektronikai áruház vasaló osztálya előtt. Joggal mondhatják ilyen nincs is. Magam is ezt gondoltam, mindaddig, amíg nem szembesültem a helyzettel. Két sorban hosszan, mondhatni míg a szem ellát csak vasalók kellették magukat

a polcokon. Kicsitől a nagyig, lilától a hupikékig, az egy luktól a szinte már lyukas talpúig ezerféle változat. Az áruk négy ezer forinttól kezdve ezer forinttal növekedve közel százezer forintig megtalálható. Kerekedett a szemem aztán már a fejem is ennyi információ láttán, teljesen elvesztettnek éreztem magam. Az eladó segítségét és tanácsát kértem, hogy a leggyorsabban pontot tudjak tenni a vasaló vásárlás végére. A melyik mit tud és melyiket ajánlja kérdésre a következő számomra mehökkentő választ kaptam: ha csak egyszerű vasalásra akarom használni, akkor szerinte a legoptimálisabb ha a teflonos talpából veszem meg a legolcsóbbat, mert nézzem meg, ez a húszezer forintos vasaló milyen gagyi gyártmány, még használva sem volt, de rosszul zár a víztartálya, abból biztosan kijön a víz, a másik drágább gyártmánynak a fröccsöntése sikerült rosszra, valószínűleg gyorsan meg fogja adni magát, az 56 lyukú vasaló esetén gyakori panasz, hogy sok víz jön ki belőle stb. Vissza se tudom már mondani, melyiknek mi minden problémát sorolt fel, de a summázatot megjegyeztem: vehetek drágát vagy olcsót 1-3 évnél tovább úgy sem bírja, és akkor újra

szerezhetek be egy újat, akkor pedig minek drágát venni?

Nem akartam hinni a füleimnek, több okból is. Ilyen vevőbarát kereskedőt nagyon régen láttam, akinek nem a multi, mint a munkaadó érdeke, ezen keresztül az ő jutaléka a fontos, hanem a vevő bizalma. Ugyanakkor elszomorított az a tény, hogy mondhatni mindenből gyorsan hasznót kívánnak húzni. Vedd meg, használd egy kicsit, de az a legjobb, ha gyorsan veszel másikat, mert ezek már nem javíthatók, élettartamuk háziasszony nyelven szólva egy- vagy kétnyári csupán. Így értéktelenednek el dolgok, tárgyak, válnak a gyors-fogyasztás szereplőivé. Ne értsenek félre, nem sírom vissza azokat a régi példákat, amikor egy cipő nemcsak egy telet bírt ki, amikor még munkája volt a műszerésznek, cipésznek, szabónak, viszont megbízható értéke volt a pénznek, az elvégzett munkának.

No de ne füstölögjünk tovább, a helyzet ettől mit sem

változik. Ami miatt megosztottam Önökkel vasaló vásárlási élményeimet az azért volt, mert karácsony közeledtével sokan szembesülünk a mit vegyünk ajándékba megoldandó problémával. A fentiek szerint is a kevesebb néha több, esetleg jobb is. Ne sajnálkozzunk amiatt, hogy nem tudunk drága dolgokat megvenni, a kevésbé drága is hasonló paraméterekkel rendelkezik. Az, hogy a kevésbé drágának is tudjunk örülni, az a tudatunkban dől el. Tudom közhelynek tűnik, számtalanszor leírtuk már, az ajándék nem azért lesz szerethető, mert borsos árat fizettek ki érte, hanem azért mert akitől kaptuk, annak fontosak vagyunk, gondolt ránk, akart nekünk egy kis örömet szerezni. Ha nem kergetjük magunkat elérhetetlen álmokba, megvalósíthatatlan tervekbe, akkor nem válunk frusztrálttá, örülni tudunk a mindennapoknak.

Kívánok Önöknek az idei karácsonyra sok-sok „kis” ajándékot, amelyek élet-meleget hoznak lelkükbe!

TPE

KISGYERMEKESEKNEK

Sem pénzzel, sem szülői szigorral, sem szeretettel nem lehet pótolni a négy nagy funkcióterület fejlettségét, amelyek gyermeke képességeit meghatározzák. Hiszen akármi is lesz a foglalkozása, ha majd nagy lesz, nem mindegy hogyan észleli a világot, milyen a memóriája, figyelme mennyi ideig köthető le, mennyire terelhető el, hogyan gondolkodik, milyen a beszéde, mozgása, hogyan tud beilleszkedni közösségekbe, milyen kapcsolatokat képes ápolni másokkal.

Tudományos kutatások bizonyítják, hogy a kisgyermekkor élményei, ingerei csaknem

ugyanolyan fontosak gyermeke jövőjét illetően, mint a genetikai kincs, amit Öntől kapott.

Kisgyermekkorban még könnyedén lehet fejleszteni olyan képességein, tulajdonságain, amelyekre később, az agyi érési folyamatok lezárulását követően már nincsen lehetőség.

A szó szoros értelemben játszi könnyedséggel - azaz játékkal - fejleszthető például a figyelme.

Ha pedig képes figyelmét könnyebben és tovább képes arra koncentrálni, amire szeretné, feladataival kevesebb erőfeszítéssel, gyorsabban végezhet majd egész felnőtt életében.

Mit tud a baba és milyen játék való neki?

1 hónapos baba

Az első hónapban a baba már figyeli a környezetében előforduló hangokat. Az első két hétben még csak egy pillanatra figyel a fényes, mozgó tárgyakra, de a 4. hétre már akár idegeneket is észrevesz. Csengőhangra csökken az aktivitása. Játékokat csak akkor észlel, ha közvetlenül a szeme előtt vannak és követésükre még csak a középvonalig képes.

Elkezdi figyelni az arcához közel lévő és lassan mozgó tárgyakat.

Ajánlott játékok:

- forgók kiságyba
- zenélő dobozok a kiságyba

2 hónapos baba

A baba 6 hetesen már visszamosolyog a környezetében

levő ismerős arcokra. Ha beszédet, vagy zajt hall, akkor fejét a hang forrása felé fordítja. Szemeivel követi a kezei, valamint a környezetében levő tárgyak, emberek mozgását.

Felfedezi a kezét és csodálkozva nézegeti.

Ajánlott játékok

- olyan játékok, amelyek bátorítják a testi tevékenységeket, például a rugdalózást.

- padlóra állított baba tornáztatók villogó fényekkel, zenével és lelógó műtyűrökkel

Forduljunk szakemberhez, ha...

Valamilyen változást, ill. szokatlant észlel az anyuka.

Nagyon laza, vagy nagyon feszes izomtónus esetén, illetve görcsös állapotok kialakulásakor.

(Ezt főként az orvos, illetve a védőnő tudja megállapítani.)

3 hónapos baba

Már nemcsak visszamosolyog, ha kedvesen közelítünk hozzá, de spontán is mosoly jelenik meg az arcán. A kezébe tett tárgyra rápillant. Tekintetével követi a mozgó tárgyakat, főleg az élénk színűeket. Még nem tudja felmérni a távolságot, így megérinteni sem tudja, legfeljebb véletlenül sikerül megütnie az elé tett játékokat.

Ajánlott játékok:

- padlóra állított baba tornáztatók
- biztonságos tükrök

Forduljunk szakemberhez, ha...

Az előzőleg említetteken kívül:

... a csecsemő nem reagál az anyuka hangjára, erősebb zörejekre nem rezzen össze.

... a baba nem fordul a hang irányába.

... a csecsemő nem érzékeli a fényt, nem fordul a fény irányába.

... a nem követi a mozgó tárgyakat.

4 hónapos baba

A kezében levő tárgyakat, játékokat figyeli. Aktív testmozgás jellemzi, egész kis testével örül,

ha valamilyen tárgyat mozgatunk előtte. Az elé tartott

KISGYERMEKESEKNEK

tárgyért már odanyúl. Szívesen nézegeti a mozgó tárgyakat a környezetében.

Hangosan nevetgél, gögicsél, ha elégedett.

Ajánlott játékok:

- különféle hangokat kibocsátó, élénk színekkel tarkított és világító játékok

- barátságos arcú játékok

Forduljunk szakemberhez, ha...

Ha 4 hónapos koráig a baba még nem nevetett.

5 hónapos baba

A baba 5 hónaposan már rámosolyog a tükörképére, de még nem tudja, hogy saját magát látja. Az ismerős hangokat felismeri, örömmel reagál rájuk. Utánozza a környezete mimikáját, bohóckodását (pl. nyelvnyújtogatást). Felismeri a megszokott arcokat, de csak akkor, ha az utolsó találkozás óta nem telt el több, mint 4-5 nap. Egy hét elteltével már nem ismerősek számára a nem látott emberek.

A kezéből kiesett tárgyakat a szemével tudja követni

Ajánlott játékok:

- hordozható játékok

- különféle hangokat kibocsátó, élénk színekkel tarkított és világító játékok

- barátságos arcú játékok

- kézben tartott csörgők vagy játékok egy karikán

Mondjunk gyakran mondókákat, mert ezek a kis ritmusok megismertetik a babával az anyanyelvének a hangzásvilágát. Ezzel mosolyt csalhatunk az arcára, elterelhetjük a figyelmét valami kellemetlen dologról.

Forduljunk szakemberhez, ha...

Ha még mindig csak a kezét és lábát nézegeti.

6 hónapos baba

Megjelenik a kérés kifejezése. Természetesen még nem

szavakkal, hanem a saját kis kommunikációs eszközeivel (mutogatással, egy-egy hanggal). A 6 hónapos baba már felénk fordul, ha beszélünk hozzá, felismer minket, örül nekünk. A köhögésünket, a nyelvnyújtásunkat utánozza. Gyakran kezdeményez beszélgetést.

Nagyon érdeklődő, hosszasan vizsgál, tanulmányoz minden tárgyat a környezetében.

Fél éves kor tájékán az idegen arcok már megijeszítik, félni kezd tőlük, ragaszkodóbbá válik.

Mindkét kezét egyszerre használja.

Ajánlott játékok:

- egymásra rakható játékok.

- kúszásra készítő játékok.

- cselekvésre reagáló játékok.

- babakönyvek kedveskedéshez, nézegetéshez és beszélgetéshez.

- olyan játékok, amelyekkel utánozni lehet bizonyos tevékenységeket ismerős tárgyakkal

Nevezd meg a tárgyakat, amelyekkel a baba kapcsolatba kerül, a cselekvéseket, amit a gyermekünk épp végez!

Forduljunk szakemberhez, ha...

Ha 5-6 hónaposan még mindig csak a kezét és lábát nézegeti.

Ha 6 hónapos korára nem fixálja a tárgyakat. Hirtelen erős fényre a csecsemő pupillája nem szűkül össze, nem hunyja be automatikusan a szemét, vagy nem ad védekező reakciót.

/Folytatás hetedik hónapos kortól a következő számban./

Hová fordulhat?

Van segítség, ha aggódik gyermeke fejlődését illetően. Forduljon védőnőjéhez, gyermekorvosához, szakemberekhez további információért.

Mihályiné Simon Rita gyógypedagógus

Fotópályázat

JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK MEGYEI
ÖNKORMÁNYZATI HIVATAL

Elnöki Kabinet Iroda

E-mail: galo.anita@jnszm.hu

5000 Szolnok, Kossuth L.u. 2.* Telefon: 56/505-226 * Fax: 56/374-424

SAJTÓANYAG

„Öltöztessük együtt karácsonyi fénybe megyénket!” fotópályázat

Még 10 napig lehet fényképeket beküldeni a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Önkormányzat „Öltöztessük együtt karácsonyi fénybe megyénket!” elnevezésű fotópályázatára.

A felhívás keretében 2010. december 23-ig várjuk azokat a fényképeket, amelyek feldíszített, kivilágított épületeket, köztereket, lakóházakat, udvarokat örökítenek meg az advent jegyében.

A pályázatra magánszemélyek, valamint egyéb (önkormányzatok, intézmények, vállalkozások) kategóriákban lehet jelentkezni. A képeket postai, úton, személyesen vagy a Picasaweb oldalra történő elektronikus feltöltéssel lehet eljuttatni.

A pályázat eredményhirdetése Vízkereszt napján, 2011. január 6-án lesz. A fotópályázaton értékes nyeremények (nagy összegű vásárlási utalvány, műszaki cikkek, ajándéksomagok) találnak gazdára.

A pályázattal kapcsolatos további részletek megtalálhatóak a megyei önkormányzat honlapján, a www.jnszm.hu címen, a jobb felső sarokban található képre kattintva.

Szolnok, 2010. december 13.

Galó Anita irodavezető-helyettes

Hófehérke és a hét törpe... Avagy a bűnbeesett boszorkány

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gyönyörű kislány. Haja fekete volt, mint az ében, ajka vörös, akár a róza, bőre fehér akár a hó, a neve Hófehérke. Ugye, ismerős történet. A kisfiam kedvenc meséje, ebből adódóan naponta többször is elhangzik – most már általa is elmondva -, vagy éppen lejátzásra kerül az agyonhasznált dvd-n. Mivel nem csupán anya vagyok, hanem jogász is, a történetet hallgatva, mesélve fel-felvillan előttem a büntető törvénykönyvünk egy-egy cikke, egy-egy tényállása, melyet szeretnék Önnel, kedves Olvasó, megosztani. Remélem, nem tompítva ezáltal az egyébként gyönyörű (és tanulságos) mese elemeit, nem csorbítva ezáltal az író érdemeit.

Szóval, volt Hófehérkének egy gonosz mostoha anyja, aki amellet, hogy rosszindulatú volt, és vélhetően nem szerette a gyönyörű leányzót, hiszen rongyokban járatta és alantos munkákat végeztetett vele, hiú is volt. Birtokolt egy hatalmas varázstükröt, amelyet alkalmanként – gondolom, erősítendő ez által önbizalmát?! – elövelt és bizonyosságot keresett általa példaértékű szépségére. A tükör azonban utóbb csalódást okozott a gonosz királyné/mostohának, mert hüen igazához, közölte a kérdezőjével, hogy márpediglen Hófehérke százszorta szebb önála. A Gonosz éktelen haragra gerjedt és hívatta az udvari vadászt, hogy Hófehérkét „tegye el láb alól”. Mivel a vadász a parancsnak nem akart engedelmessé, a gonosz királyné a családja és a saját életének kioltására utaló kijelentésekkel vette rá, sőt kényszerítette a vadászt cselekvésre. A vadász tehát, elvitte Hófehérkét az erdőbe, hogy a gonosz királyné parancsára megölje. (Vagyis, a gonosz királyné felbújtó lenne, ha....: A gonosz királyné a vadászt bár szándékosan vette rá az emberölés bűncselekmény elkövetésére, azonban egyrészt, mivel a vadász kényszer fenyegetés hatása alatt teszi mindezt, büntetés korlátlanul enyhíthető, ráadásul önként elállt a bűncselekmény tényleges elkövetésétől. Másrészt, a fentiekre is tekintettel, a cselekmény csupán előkészületi szakba jutott el, és az előkészületnek „nincs” felbújtója.) Továbbgondolva a cselekmények szálát, talán nem is igazán az emberölés alapesetéről beszélhetünk. Hiszen mi motiválta a gonosz királynét? Mint tudjuk, az emberölés szándékát kiváltó ok Hófehérke szépsége, vagyis a tükör szerinti szebb – sokkal szebb – mivolta, vagyis a királyné féltékenysége. (Bár, a féltékenység nem minden esetben alapozza meg az aljas indokot, azért ez esetben meggondolandó...)

A vadásznak azonban megesik a szíve Hófehérkén, elengedi a gyönyörű lányt, így az emberölési cselekmény nem válik befejezetté, pusztán előkészületi szakban marad... A gonosz királyné azonban annak teljes tudatában van, hogy a vadász teljesítette kérését, eleget tett szándékának és megölte Hófehérkét.

Hófehérke eközben az erdőben bolyong, élelem, ital és szállás nélkül (kiskorú veszélyeztetése bűncselekmény elkövetése szintén a gonosz mostoha terhére írható lehetne, ha tudjuk, hogy Hófehérke édesapja meghalt és a felügyeleti jogot a gonosz mostoha gyakorolja). Egyszer csak egy tisztáson találja magát, ahol az erdő lakói találnak rá és

vezetik el őt a hét törpe házába, hogy ott menedékre leljen. Most boncolgathatnánk azt, hogy Hófehérke elkövette-e a magánlaksértést, hiszen a hét törpe akarata ellenére (engedélyük nélkül) ment be az otthonukba és maradt is benn. De, mert csupán a magánlaksértés szabálysértési alakzatának megállapítása jöhetne szóba (nem történt erőszakos behatolás, mert akkor már bűncselekmény lenne és az a bűncselekményi alakzat magánindítványos és közzéadás) és ez magánindítványra üldözendő és emlékezetem szerint ilyesmi nem szerepel a mesében, inkább haladnék tovább az események sorával.

Hófehérke kitakarított, megfőzött, kimosott, majd végül elaludt a hét törpe házában. Közben a hét törpe is hazaérkezett a bányából és az első sokkot kiheverve – miszerint „ki evett a tányéromból?, ki ivott a poharamból? Ki ült a székecskémén? stb.” – megörült Hófehérke jelenlétének (nem kicsit dobva a latba annak a ténye, hogy Hófehérke tud szilvás gombócot készíteni...) és helyre állt a világ folyása.

A gonosz királynő eközben újabb bizonyosságtétel érdekében elővette újfent varázstükrét és megkérdezte tőle, hogy ki a legszebb e világon? Megdöbben a tükör szavait hallva, hogy Hófehérke a hét törpe házában él és virul és szebb, mint valaha...

Haragja ekkor már fékezhetlenné vált, rút és gonosz tervet eszelt ki. Megivott egy általa készített koktélt, majd átváltozott csúf boszorkánnyá, üstjében készített egy mérgezett almát és felkerekedett, hogy önmaga szolgáltatson igazságot és eltüntesse az útból a „konkurenciáját”. Szándéka átfedte cselekménye minden mozzanatát, és abszolút bizonyossággal kijelenthetjük, hogy akarta tette bekövetkeztét, Hófehérke halálát. Előre kitervelte tettét, készült, sőt felkészült annak véghezvitelére, és örömmel – sátáni kacajjal – nyugtázta művének beteljesülését, mikor is Hófehérke beleharapva a piros almába, torkához kapott és halva esett össze. Vagyis csak mély álomba zuhant, tekintettel arra, hogy a szerelem varázsa megtörte a gonosz boszorkány/királyné átkát, így csak az emberölés kísérlete valósult meg. Azonban, csupán a véletlen (varázslat) műve az, hogy a cselekmény nem teljesült be....

Összességében, megállapíthatjuk (a gonosz boszorkány/mostoha terhére írhatjuk), hogy az emberölés többszöri minősített esetéről beszélhetünk, melyet megalapozhat az aljas indokból való elkövetés (ha a féltékenységet, mint motiváló okot aljas indoknak értékeljük), az előre kiterveltség, valamint a 14. életévét be nem töltött személy sérelmére való elkövetés, ha Hófehérke még nem töltötte még be e bűvös kort.

Elgondolkozhatnánk még azon, hogy a gyermek-, vagy kiskorú Hófehérke milyen egyéb tényállásokat találhatnánk még attól függően, mennyi idős a királyfi, hogy csupán egy csók volt közöttük vagy akár más is, de ez már egy felnőtt mese szövődőményes szála lenne és egy másik lap hasábjaira tartozna....

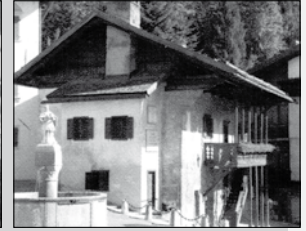
Mindenkinek békés, boldog ünnepeket és új esztendőit kívánok!

Tisztelettel: dr. Tóth Ágnes

KITEKINTÉS A NAGYVILÁGBA

A Dolomitok csúcsai közt

Szeretem a hegyeket. Különösen a bérceket, az égig érő hegyláncokat, a cikornyás csúcsokat. Van bennük valami fenséges, valami lélegzetelállító hatalom. A háboríthatatlan természeti szépség lenyűgöző ereje. Ezért is örültem nagyon, hogy októberben a Dolomitokban barangolhattam. Férjemmel együtt az olaszországi Calalzo de Cadore-ben mulattuk az időt. Pontosabban ebben a bűbájos városkában laktunk, s volt szerencsénk keresztül-kasul járni az égig érő hegyek földjét. Festői falvak, napsütötte fennsíkok, hófödte csúcsok vártak ránk. No meg számtalan történelmi, kultúrtörténeti látnivaló. A sok szépség között azonban gyakran megidézünk egy fájó családi történetet is. Apai nagyapám ugyanis az első világháború idején frontkatonaként a Dolomitokban sebesült meg. Rá emlékezve aztán egyre szélesebben bomlott ki előttünk az első világháború olaszországi történései. Eszünkbe jutottak azok a magyar katonák, akik fiatal éveiket áldozták fel a háború oltárán. Lelki szemeink előtt sorra vonultak a pörge kalapos alföldi legények, akiket dacos győzni akarás és hősiesség kitarthatta a tűzvonalba. Korábban talán a szomszéd faluig is csak ritkán jutottak el. Legfeljebb egy vásározás vagy bálozás vitte a szomszédba őket, de akkor 1914-1918 között, egy véresen komoly és borzalmas történelmi színdarab sodorta őket messze az otthonaiktól. Többek között a Dolomitok égig érő fenséges sziklái közé, ahol akkor a halál muzsikált. a családi tűzhely mellől egyenesen a pokol bugyraiba.

1.

Piave di Cadore. Festői szépségű kisváros. Magas hegyek ölelésében hófödte csúcsok alatt. Aprócska kis főterén minden idők legnagyobb festőjének, Tiziano Vecellionak egész alakos szobra. Átellenben pedig egy szűk sikátor elején a festőóriás hajdani szülőháza. A művészettörténet utánozhatatlan koloristája ugyanis Piave di Cadore-ben született.

A realista valóságlátás és idealizálás között varázslatos egyensúlyt teremtő alkotó szülővárosa fölött mintha megállt volna az idő. Legalábbis a városka ódon főtere ott jártunkkor is olyanféle képet mutatott, mint közel ötszáz évvel ezelőtt, Tiziano gyermekéje idején. Csönd, nyugalom és békesség lengte be. Azt hiszen nem is csoda, hogy Tiziano-ból ebben a környezetben nevelkedve a reneszánsz szépségeszmény legnagyobb mestere lett.

A városkát övező hegyek között indul a tenger felé a Piave folyó. Békésen csörgedezik, kövek között bújócskázik. Talán meztelán kisfiúként Tiziano is lubickolt csillámló vizében. A part mentén lepkék röpködtek, s fenyők bólogattak. Ott és akkor senki sem sejtette, hogy jön majd idő, amikor a Piave vérfolyóként árad. És eljött a XX. század magával hozva az

első világháborút. A Dolomitokba katonákat vezényeltek, fegyvereket telepítettek.

1916-ban, Conrad az Osztrák-Magyar Monarchia hadseregének főparancsnoka, Dél-Tirolból Pádua irányába akart kitörni az észak-olasz síkságra, hátba akarván támadni az Isonzónál harcoló olasz alakulatokat. Arsiero és Asiago városokat nehéz harcok árán el is foglalta, de időközben 44 ezer katonája dőlt ki a sorból. Aztán újabb harcok jöttek, s újabb áldozatok. 1918 júniusában például halottakban, sebesültekben, foglyokban mintegy 150 ezer katona. Osztrákok, németek, magyarok vegyesen. Végül 1918. október 29-én összeomlott a Piavei front is, s maga alá temette az OMM VI. hadseregét és az Isonzoi hadsereget is. Hasonló sorsra jutott a X. és a XI. hadsereg is. Egyszóval hihetetlen sok ember veszítette egészségét, életét a gyönyörű észak-olasz tájakon. A Dolomitok, a Piave, az Isonzó, a Doberdo végérvényesen beégette magát az emberek emlékezetébe.

Ma már persze nem tudom kideríteni, hogy a Dolomitok melyik harcálláspontján sebesült meg a nagyapám, mint ahogy sok rákóczi falvi család sem tudja, hogy az észak-olasz hadszíntér melyik részén maradt oda a nagypapa, a dédapa, az egykori apa, fiú, fivér, szerelmes vőlegény. Hol sebesült meg, hol került hadifogságba.

De azt tudom, s néhány rákóczi falvi idős ember emlékeiben még él, hogy Baczur Gábor, Banczik István, Gattyán József, Szabados Ferenc, Balzer Tamás, Barna Mihály, Czene Mihály, Csösz Péter, Murvai Sándor, Vigh Ferenc, Vigh György, Vigh István, T. Nagy István, Zaymus Gyula a Dolomitokat, a Piave gyönyörű vidékét is megjárták. S mindnyájan nem voltak olyan szerencsések, mint Zaymus Gyula, aki az 1918. június 15-én indított Piavei nagy offenzívát is túlélte. Többségük a fenséges tájban alusszák örök álmukat.

A Dolomitokban látható egyik első világháborús emlékműnél így hát rájuk is gondoltunk, miközben az egykori 29. honvéd gyalogezredben szolgáló magyar katonaköltő verssorait idéztük:

„...Csitulj panasz, a könny is lopva hulljon,
mert szent ajándék az a szunnyadás
mit Isten ad a halott katonának
ki hőséges volt, bátor és derék
és könnyű szívvel vitte áldozatnak
pirosló vérét s áldott életét...
Apák, fiúk, szerelmes vőlegények
kik porladoztok, haj sok éve már
akik elé mennydörgő ágyúszóban
véres mezőkön toppant a halál,
aludjatok...”

/folytatjuk/

Czirmayné Kocsis Róza

képekben és szóban

EGY ÉLET A KEZEDBEN

Ha a gyerekek kritizálva élnek, megtanulják, milyen megbélyegzettnek lenni.
 Ha a gyerekek ellenségeskedésben élnek, megtanulnak veszekedni.
 Ha a gyerekek kicsúfolva élnek, megtanulnak szégyenlősnek lenni.
 Ha a gyerekek megszégyenítve élnek, megtanulnak bűnösnek lenni.
 Ha a gyerekek toleráns légkörben élnek, megtanulnak türelmesnek lenni.
 Ha a gyerekek bátorítva élnek, megtanulnak bizalommal élni.
 Ha a gyerekek megdicsérve élnek, megtanulják megbecsülve érezni magukat.
 Ha a gyerekek méltóságban élnek, megtanulják az igazságot.
 Ha a gyerekek biztonságban érzik magukat, megtanulnak hinni.
 Ha a gyerekek hitelesen élnek, megtanulják, mit jelent szeretni.
 Ha a gyerekek elfogadva és barátságban élnek, megtanulják megkeresni a szeretetet a világon.

A TE GYEREKEID HOGYAN ÉLNEK?

Dorothy Law Holtz

Fájdalmas helyzeteket is megoldhatunk nevetéssel.
 Ha képes vagy mindenben megtalálni a humort,
 akár a hatalomban is, akkor bármit túlélhetsz.

Bill Cosby

„Ha igazad van, megengedheted magadnak,
 hogy megőrizd a nyugalmaid.
 Ha nincs igazad, nem engedheted meg,
 hogy elveszítsd.”

Mahatma Gandhi

„Az alkotó élet titka az,
 hogy felnőttkorban is megőrizzük
 a gyermekkor szellemét.”

Thomas Huxley

Az élet hosszú a szerencsétlennek, rövid a boldognak,
 játékszín az okosnak, álom a szerelmesnek,
 mámor a könnyelműnek, pusztaság a szegénynek,
 örömház a gazdagnak.

(Kisfaludy K.)

Igaz barát az, aki akkor jön be az ajtón,
 amikor mindenki más kimegy.

Dr. Phil McGraw

Az igazi barátság szent kötelessége
 hízelkedéssel soha nem él.

(Széchenyi)

Amint minden rossznak gyökere az önzés,
 úgy minden jónak gyökere a szeretet.
 Nélküle a gazdag is szegény, övele a szegény is gazdag.

(Szt. Ágoston)

„A Szeretet az egyetlen, amit nem kell és nem is lehet kimutatni.
 Sem mutatni, sem jelezni, sem beszélni róla.

Sem mutatni, sem jelezni, sem beszélni róla.

A Szeretet meleg, mint a kályha.

Odatartod a tenyeredet, és érzed.

Felé fordítod az arcod, és sugárizik.

Egy ember körül, aki szeret, más légkör van. Meleg van!

Kívánom, hogy ezt a meleget egész évben érezzétek magatok körül!”

Ismeretlen szerző

Az oldalt összeállította, fényképezte: Papp Imre

Karate

Foci

Tisztelt szurkolóink!

A csapatunk lejátszotta utolsó bajnoki mérkőzését, és 27 pontot szerezve 36:11-es gólkülönbséggel a csoport II. helyét szerezte meg. Úgy gondolom, hogy ez a bravúr kategóriájába tartozik, hiszen nagyon „messziről” indultunk el: fegyelem, rendszeres edzésre járás, egymás tisztelete és főleg CSAPATJÁTÉK területén értük ezt el. Ha a statisztikát nézzük, akkor ezeket alá tudja támasztani: a második helyen vagyunk a legkevesebb gólt kapó és a legtöbb gólt rúgó csapat listáján. A csapat teljesítménye 70 százalékos a megszerezhető pontok /39/ alapján. A legtöbb mérkőzésen rengeteg ifjúsági korú játékos játszott, akik közül Nagy Nándor szinte állandó csapattag lett, de amikor játszottak a Vereb testvérek és a vége felé Lévai Norbert is jól teljesített. A lejátszott mérkőzések alapján a legjobb teljesítményt Kácsér István nyújtotta, őt követte Major kapus és Szokolai. A házi gólkirály Szokolai János lett 14 góllal. Összességében meg vagyok elégedve a csapat hozzáállásával, az edzésen résztvevők számával és az egységes csapatmunkával. Amin változtatni kellene: a keretet legalább 3 játékosal megerősíteni, az önkormányzat részéről egy kicsit több támogatás és főleg a szurkolótábor növelése.

Tisztelt Rákóczifalviak! Gyertek minél többen, mert ez egy SZERETHETŐ csapat, akik mindent megtesznek a szurkolókért és igyekeznek minél több győzelmet szerezni és gólokat rúgni. Gyertek szurkolni, mert a srácok megérdemlik!!!! Csak úgy tudjuk ezt a félévi sikert megtartani, vagy túlszárnyalni, ha csapatunkat megerősítjük játékosokkal és szponzorokkal.

Ez úton is szeretném megköszönni a szurkolók támogatását, a városi médiák támogatását és a csapat nevében kellemes ünnepeket és boldog új évet kívánok.

RÁKÓCZIFALVA KSE MEGYEI II. OSZTÁLYÚ
IFI LABDARÚGÓ-CSAPATA, 2010

RÁKÓCZIFALVA KSE MEGYEI II. OSZTÁLYÚ
LABDARÚGÓ-CSAPATA, 2010

Hajrá Rákóczi!

Üdvözlettel: Árvai István

Legkedvesebb Barátaim!

Ezúton szeretnénk kifejezni hálás köszönetünket azoknak, akik felkészítették Jeant 55-ik születésnapja, valamint gyaloglásának 10-ik évfordulója alkalmából. Sajnos nem volt alkalmunk minden levélre válaszolni, mert majd hamarosan látni fogják, nagyon zsúfolt volt az elmúlt néhány hónap.

Olyan sok dolog történt, hogy csak egy kis részét írom itt le önöknek. Elnézést kérek, ha kimaradt valaki, vagy valami. Azonban megnyugodhatnak, mert az önök mindennemű támogatása szerepel feljegyzéseinkben, és soha el nem feledjük azokat.

Mielőtt azonban hozzáfognék Jean vándorlásait leírni, szeretnék tudatni valamit önökkel: a WWWalk-ról készült egy dokumentumfilm, melynek részleteiről a www.desailesauxtalons.com weboldalon olvashatnak.

Július 15-én Jean meleg ruházatot kap Shirley és Brian Philipstől, mivel épp az ausztrál tél közepén vagyunk, és ha fagy nincs is, de az idő elég hűvös. Szerencsére a barátságos ausztrálok felajánlják meleg otthonaikat, nem hagyván Jeant a sátrában vacogni.

Július 25-én levelet kap Dezma-tól és Adriantól, egy új-zélandi házaspár, akikkel még Katmanduban találkozott 2008 májusában. Ők ott akkor felajánlották Jean számára segítségüket, ha majd Új-Zélandra érkezik.

Augusztus 3-án Cann Riverben véletlenül találkozik Penny Gray-jel, kinek révén számos kapcsolatra tesz szert. Így a szállásra már nincs gondja Ausztrália délkeleti részén. Futótűzként terjed a híre, folyamatosan kapja mind e-mailben, mind telefonon, sőt még a Rotary Clubon keresztül is a meghívásokat. Ezzel egy időben egy szabadúszó újságíró, aki német, osztrák és luxemburgi lapoknak ír, interjút készít velünk, amit öt európai újságban tesznek közzé. Szintén ezzel egy időben Sydney Kanadai Konzulátusán kapcsolatba lépünk a Kanadaiak Melbourneben és Hobartban, valamint a Kanadaiak Új-Zélandon egyesülettel. Előbbit Nick Michaels, utóbbit Jill Hudspeth képviseli. Ezek a kedves emberek gyorsan egy egész vendégszeretet láncolatot hoznak létre a saját illetékességi területükön belül.

Ugyanakkor Rosmary és Bayly Tanner, szintén Új-Zélandról, csatlakozik a már említett Dezma-hoz és Adrianhez, hogy megszervezzék Jean programját új-zélandi tartózkodása idejére.

Magától értetődik, mennyire feszes a tempó!

Yaramban Gemma és Paul Martin együtt ünneplik a WWWalk 10-ik születésnapját Jean-nal. A tennivalók hatványozódnak, és már tisztán látszik, hogy az elmúlt évtized teljesen új megvilágításba kerül. Az én bajnokom rengeteg felkérést kap különböző konferenciák és iskolai előadások megtartására, de sajnos idő hiányában nem tud mindegyiken részt venni. Eközben a Melbourne-i Kanada Club nagyszabású eseményt szervez szeptember 4-re.

Az eső ellenére kb. 20 túrázó gyülekezik a Melbourne-i arborétumnál 11.00-kor, nagyon jó hangulatban.

Jean kihasználja a városban található Paddy Pallin

áruház kínálta lehetőséget, s megvásárolja utolsó, 48-ik pár cipőjét jelentős kedvezménnyel. Szeptember 7-én Linda és Tim Norman és gyermekeik, valamint David Ludovici és családja már nagyon várják a Tasmániába történő átkelését, ugyanis ők fogják elszállásolni. A „Spirit of Tasmania” nevű hajó Devonportban teszi partra. Időközben Hobartban Jill Hudspeth már lázasan szervezi Jean útvonalát és a helyszíneket, ahol tolmácsolhatja küldetésének célját. Lynn Laycock polgármesterasszony üdvözli Davonportban. A WWWalk ausztráliai szakasza Tasmánia távolabbi szegletében, Port Arthurban ér véget szeptember 23-án.

Mivel Új-Zélandra repülése szeptember 29-én esedékes, ezért a hátralevő öt napot Jill és az ő családjánál tölti, tervezgetvén az utolsóelőtti nagy átkelést. Még egy utolsó konferencia egy iskolában, találkozás Hobart polgármesterével, Rob Valentine úrral, valamint egy elismerő levél Tasmánia miniszterelnökétől méltó befejezése az egyéves ausztráliai tartózkodásnak.

A Dezma, Adrian, Rosemary és Bayly alkotta szervezőbizottság csodát tett: sikerült támogatókat szerezni a WWWalk új-zélandi szakaszára.

Egy rekreációs célokat szolgáló jármű, amelyet Bayly vezet, és amelyet bio üzemanyaggal tankoltak fel, fogja kísérni Jeant útja során. Az UNESCO új-zélandi szervezete feltette Jeant a honlapjára, ugyanakkor a WWWalk a Facebookon is megtekinthető.

E sokrétű szervezési segítségével Jean többet tud tenni a gyermekek békéjének ügyéért, ugyanakkor ő, saját maga sokkal nagyobb erőfeszítések árán tudta volna megvalósítani ezeket. A már említett szervezőbizottság levette a válláról a terheket, s az egész ügy pozitív visszhangot váltott ki.

A Barnardos nevű gyermekekért tevékenykedő szervezet látja el a logisztikai és promóciós feladatokat Deborah Morris-Travers koordinálásával. E szervezet irányítja az új-zélandi túra önkénteseinek és a külső támogatók munkáját intézményi, testületi és egyéni szinten. A három és fél hónapos túrának kettős célja van: pénzt gyűjteni gyermekszervezetek segítésére, valamint felhívni az emberek figyelmét a világ gyermekeinek békéje érdekében kiírt évtizedre (Mint ismeretes, az UNESCO a 2000-2010 közötti időszakot a gyermekek évtizedének nyilvánította).

Az Air New-Zealand nagylelkűen biztosítja a repülőjegyeket Jean számára Ausztráliából Aucklandbe, Új-Zélandon belül és Aucklandből Vancouverbe 2011. január 30-án. Még össze kell állítanom e barátságos ország nagylelkű támogatóinak listáját, de a többiek is megnyugodhatnak, mindenki irányába mélységes hálát érzünk.

Jeant Dezma és Adrian üdvözli Aucklandba érkezése alkalmával, nagy szeretettel biztosítanak számára szállást a Christchurchbe történő indulásáig, ami október 6-án esedékes. Ezt követően Bayly vendégszeretettel élvezheti, aki, miután Jean kézhez kapja vízumát, valamint a Telecom NZ jóvoltából a kommunikációs eszközöket, elviszi az ország déli csücskébe, hogy ott elkezdődhessen a 2000 km-s gyaloglás október 11-én.

KÖZÖSSÉGI HÁZ

Az egy hét, amit Dezma és Adrian társaságában töltött Aucklandben, nagyon intenzív volt: a WWWalk bemutatása a médián keresztül, látogatás a már említett Barnardos szervezethez, valamint a Powhiri, amelyről Jean így ír:

„A mai napon teljesen elérzékenyültem, ez volt az egyik legérdekesebb fogadtatás, amelyben valaha is részem volt. Maori rítusokkal tarkított ceremóniával méltányolták a WWALK-ot, Waitakere és még öt, maorik által lakott városka Aucklandhez csatolásának keretein belül.”

Egyéb fontos hírek: Itt Montréalban egy aranyzívű tervező segítségével, gőzerővel dolgozunk a honlapunk teljes megújításán. Na majd meglátják... Körülbelül december végére lesz kész – rengeteg idő kell az adatok újraformázásához és újra összeállításához.

Már elkezdtek a WWALK utolsó, kanadai szakaszának tervezését, szervezését is. A megújult honlap naprakész információkkal várja majd az érdeklődőket, nem kell 3 hosszú hónapot várni a hírlevelekre.

Tehát ne felejtsek el a két fontos dátumot:

- a vadonatúj honlap lesz az önök karácsonyi ajándéka
  - Jean Vancouverbe érkezése január 30-án
- Szeretettel, békét és boldogságot kívánok önöknek!
Folytatás következik...

Luce

Fordította: Papp László

Itt a december, megérkezett az első hó, mi pedig elbúcsúzzunk erre az évre kedves vendégeinktől.

December 13-án, 17 órakor nyit a hagyományos adventi kiállítás, melyen közreműködnek a Virágoskert Óvoda óvodásai, valamint a Római Katolikus Templom Énekkara, melyet Kómár István plébános vezényel. A kiállítást Túrócziné Páldi Erzsébet, a Szabadidő Kör elnöke nyitja meg. Megtekinthető december 23-ig.

December 17-én, pénteken a szintén hagyományos Mindenki Karácsonya ünnepségre kerül sor. 13 órától kézműves- és játszótér várja a kicsiket és nagyokat. A Városi Könyvtár dolgozói a helyi civil szervezetek tagjaival összefogva tanítják meg az érdeklődőket a legújabb kézműves technikák mellett a jól bevált, „klasszikus” formulákat és segítenek karácsonyi díszek és ajándékok készítésében

Újdonság lesz a Christmas Party, melyen az angolszász karácsonyi szokásokkal lehet megismerkedni angoltanárok közreműködésével.

15 órakor a gyermekjóléti szolgálat által kiírt adventi rajzpályázat eredményhirdetése lesz.

Fél öttől az Örömhözó karácsonyfa című zenés műsort nézhetik meg az érdeklődők. Közreműködnek a helyi általános iskola diákjai, valamint a Búzakalász Citerazenekar.

Fél hattól pedig karácsonyi finomságok, forró tea, forralt bor és tábornút vár mindenkit.

December 18-án 20 órakor nyitja kapuit az évzáró karácsonyi hangverseny. Koncertek terén egy igen változatos bulival zárjuk az évet a közösségi házban: négy zenekar,

négy teljesen különböző zenei világ. A Jaskasam ska-reggae muzsikával várja a hallgatókat, az Anyám és Nyulam világenét játszik, a Heavyweight a súlyos metal zászraját emeli a magasba, a Malgatumtól pedig északi-skandináv rock-metal zenét hallhatunk.

Ne feledkezzünk meg Vigh Katalin fotókiállításáról sem, a Színek, Álmodok, Szerelmek jövő év január 14-ig látogatható.

Mindhárom rendezvényre a belépés ingyenes, mindenkit várunk szeretettel!

A Varsány Községi Ház december 23-án este becsukja kapuit. Nyitás jövőre, január 3-án.

Gondolatokra reagálva

Néhány éve megfogadtam, hogy nem veszek tudomást és nem reagálok a falut (ma már várost) érintő cikkekre, de Balázs Antalnak a Rákóczi Lapban hónapról hónapra megjelenő eszmefuttatásait olvasva, úgy gondolom, nem hallgathatok tovább. Szólnom kell, mert sokszor sokunkat sértenek megállapításai, a hozzá fűzött ironikus megjegyzései, a mindenkit lekezelő, csak magát és a múzeumot méltató írásai. (Nostradamusnak tulajdonított megállapításait nem is minősítem!)

Hogy ez nemcsak nekem nem tetszik, azt legjobban mutatja TPE. legutóbbi cikke, melyben védelmébe veszi Balázs Antalt és a múzeumot.

Előre kell bocsátanom, hogy sok igazság van abban, amit Balázs Antal ír, de bántó, hogy úgy tünteti fel a dolgokat, mintha a település hírnevét csakis a Macimúzeum és az Éden madárpark hírelné, öregbítené az országban és azon túl is, és hogy itt csak közömbös és lusta emberek élnének.

Tény – ezen én magam is sokat bosszankodom –, hogy sok a közömbös ember, akit nem érdekel lakóhelye sorsa, nem veszi észre a változtatási törekvéseket, a hiányosságokat azonban annál inkább szóvá teszi, de tenni érte már nem hajlandó. Pedig a Macimúzeumon kívül nagyon sok közösség, benne sok-sok ember dolgozik azért, hogy élhetőbb legyen ez a kisváros. Mert úgy gondolom, az országos hírnevénél sokkal többet jelent, hogy az itt lakó emberek jól érezzék magukat itthon, a fiatalok ne kíváncsozzanak el, találják meg itt a megélhetési, szórakozási lehetőségeiket. Ezen kellene munkálkodnia elsősorban azoknak, akik ezt ígérték és fogadták meg, és minden jóérzésű, tenni akaró embernek, akiknek nem mindegy, hogy hol élnek. És sokan tesznek is. A teljesség igénye nélkül álljon itt néhány példa:

- A Rákóczi Lap (előzőleg Tárogató) szerkesztősége, akik a bíráló megjegyzések ellenére önzetlenül végzik a lakosságot tájékoztató munkájukat.

- A Brumm Szövetkezet, ahol hátrányos helyzetű emberek dolgoznak, újrarahasznosítva sokféle hulladékot. Méltatlanul kevés publicitást kapnak.

- A Könyvtár dolgozói, akik az egyik legnemesebb célt, az olvasás szeretetét igyekeznek különféle programokkal népszerűsíteni.

- A pedagógusok, akik a „kötelezőn” túl sokat tesznek azért, hogy minél gazdagabb tarisznyával tudják útjára bocsátani a gyerekeket.

- A Közösségi Ház dolgozói változatos programok szervezésével színesítik a mindennapokat.

- A helyi rádió munkatársai, akik nemcsak szóban, de írásban is (Tiszai Harsona) tájékoztatják településünk és a környék lakosságát az aktuális eseményekről.

- A Nyugdíjas Klub tagjai nélkül nincs program a településen, és kapcsolataik révén határainkon túl is ismerik már Rákóczifalva nevét.

- A civil szervezetek, akik csendben, észrevétlenül, de teszik a dolgukat.

És akkor még nem is beszéltünk a sok-sok egyéni szereplőről, akik a különböző közösségi rendezvényeken, vetélkedőkön mutatják meg a bennük rejlő tehetséget, nem kérkedve, és nem számolva a fellépések számát, csupán a jó hangulat, az egymás szórakoztatása érdekében.

El kell ismerni, hogy Balázs Antalnak elévülhetetlen érdemei vannak a múzeum és a madárpark létrehozásában, mégis nagyon zavaró, hogy a Macimúzeumot saját tulajdonának, gyarapodását saját érdemének tekinti. Nem tudom, hogy van ez, de úgy érzem, tiszta vizet kellene már önteni a pohárba, és elkülöníteni a magántulajdont a közösségi tulajdontól (a múzeumnak helyt adó épület, az üzemeltetés költségei, az alkalmazottak juttatásai, az adományok tulajdonjoga stb.). Hiszen neki is kellettnek segítők, egyedül ő sem boldogult volna!

Azt hiszem, ha mindezek pontosításra és napvilágra kerülnek, kevesebb támadás éri majd Balázs Antalt, senkinek nem kell a védelmére kelnie, és talán Balázs Antal is kicsit szerényebb kijelentéseket tenne.

Mint ahogy fentebb írtam, sok közösség és sok-sok ember tesz azért, hogy kisvárosunk szebb legyen, benne boldogabb emberek éljenek, csak esetleg nem kapnak olyan hírverést, mint a Macimúzeum. Nekik kívánok további kitartást, szép sikereket.

Rákóczifalva, 2010. november 30.

Máté Pálné

Figyelem!

2011. évtől a Rákóczi Lapot terjeszti Katona Mihály.
Az előfizetés szintén önála történik.
Elérhetőség: 0036/20/393-4656, Rákóczifalva, Kinizsi út 4.

Kérjük segítse adójának 1%-val a

Rákóczi Lap működtetését!

Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület
Adószám: 18841826-1-16

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület
Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)
Tervező-szerkesztő: Papp Imre grafikus
E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:
Balázs Antal, Czirmayné Kocsis Róza, Császiné Csáti Réka, Fekete Ferenc (FF), Feketéné Molnár Zsuzsanna, Hably Dóra, Jobbágné Incze Erzsébet, Mondy Viktor, Nagy Tímea, dr. Tóth Ágnes, Dr. Túrócziné Páldi Erzsébet (TPE), Türocz Annamária, Urbánné Kelemen Rózsa

Önkormányzati hírek: Lethenyi Boglárka
Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet
A Rákóczi Lapot terjeszti: Bíró Tibor vállalkozó
Rákóczi Lap Baráti Kör és a szerkesztőség elérhetősége:
Tel.: 06/20/3917-444, **e-mail:** rakoczilap@freemail.hu
A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő városi hivatalos honlapon:

www.rakoczifalva.hu

ISSN 2060-6079

MACIMÚZEUM

RAKÓCZI
Lap

„Elfelejtett kontinens”

címmel kiállítás nyílt
a rákóczi falvai Bocsi D'Art Galériában
2010. december 03-án.
A galéria 45. kiállításán
Egyesület a Nemzetközi Jogért szervezet
Afrikát mutatta be szűk keresztmetszetben.

Foto: Novák Jenő

Áldott karácsonyt!

2011

Boldog újévet!

